

Oona Müller

Bloggaaminen ratsastusharrastuksen tukena

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Medianomi

Digitaalinen viestintä

Opinnäytetyö

22.4.2014

Tekijä(t) Otsikko	Oona Müller Bloggaaminen ratsastusharrastuksen tukena
Sivumäärä Aika	36 sivua + 2 liitettä 22.4.2014
Tutkinto	Medianomi
Koulutusohjelma	Viestinnän koulutusohjelma
Suuntautumisvaihtoehto	Digitaalinen viestintä
Ohjaaja(t)	Lehtori Mari Silver
<p>Tässä opinnäytetyössä tarkastellaan blogikirjoittamisen hyödyntämistä ratsastusharrastuksen tukena. Työn tarkoituksena on selvittää itsereflektion, voimaantumisen sekä yhteisöllisyyden teorioiden pohjalta, voiko blogikirjoittamisesta olla konkreettista hyötyä blogin kirjoittajan ratsastusharrastukselle. Aihetta käsitellään sekä kirjallisuuden että blogikirjoittajille tehdyn verkossa toteutetun kyselyn pohjalta.</p> <p>Työn tavoitteena on antaa lukijalle tietoa blogeista sekä blogikirjoittamisen käytöstä oppimisen työkaluna. Opinnäytetyössä käsitellään blogeja, itsereflektiota, voimaantumista, yhteisöllisyyttä, ratsastusta harrastuksena sekä blogikirjoittamisen tarjoamia hyötyjä kirjoittajan ratsastusharrastukselle.</p> <p>Opinnäytetyöstä rajataan pois blogin sisällöllisen rakenteen ja kirjoitusasun lähempi tarkastelu. Tutkittavat blogikirjoittajat on rajattu vain ratsastusta harrastaviin. Työssä ei oteta kantaa blogin lukijan näkökulmaan siitä, tarjoaako blogin lukeminen tukea lukijan ratsastusharrastukselle.</p> <p>Opinnäytetyö koostuu rakenteellisesti neljästä eri osa-alueesta. Luvussa kaksi syvennyttään internetin ja blogin historiaan sekä blogin perusteisiin. Luvussa kolme hahmotellaan teorioita, joiden pohjalta työssä on tarkoitus tarkastella blogikirjoittamisen käyttöä harrastuksen tukena. Luvussa neljä esittelyssä on opinnäytetyötä varten verkossa toteutettu kyselytutkimus sekä siitä saadut tulokset. Luvussa viisi tehdään katsaus Suomen ratsastuskulttuuriin niin harrastuksen kuin blogien muodossa.</p> <p>Opinnäytetyön ja sen pohjalta toteutetun kyselyn perusteella voidaan todeta blogikirjoittamisen toimivan itsereflektion sekä voimaantumisen välineenä. Ratsastusta harrastavan bloggaajan on mahdollista soveltaa blogia oppimisen ja kehittymisen työkaluna.</p>	
Avainsanat	Blogit, itsereflektio, ratsastus, voimaantuminen

Author(s) Title	Oona Müller Blogging as a Support for Horse Riding as a Hobby
Number of Pages Date	36 pages + 2 appendices 22 April 2014
Degree	Bachelor of Culture and Arts
Degree Programme	Media
Specialisation option	Digital Media
Instructor(s)	Mari Silver, Senior Lecturer
<p>This Bachelor's thesis is a research about what kind of help and usefulness can blogging give to a blogger in general and for a horse-riding hobby in particular. The primary aim is to study from aspect of three different theories such as empowerment, self-reflection and sense of community, if blogging can help its writer to evolve as a rider. The subject is analyzed by conducting literary research and a questionnaire survey.</p> <p>The aim of this thesis is to give information about blogs as well as blogging as a learning tool. This thesis deals with blogs, self-reflection, empowerment, sense of community, riding as a hobby and blog writing benefits provided by the author's riding hobby.</p> <p>The thesis consists of four structurally different areas. Chapter two explores the history of the blog and its principles. Chapter three outlines the theories on which the work is to examine the use of writing a blog to support the hobby. Chapter four is a presentation of the survey and its results. Chapter five presents an overview of the Finnish horse riding culture as a hobby and in the form of blogs.</p> <p>The end result of this thesis shows that a blog can be seen to work as well as self-reflection as a tool of empowerment. For a rider it is possible to apply blogging as a learning and developmental tool to evolve as a rider.</p>	
Keywords	Blogs, empowerment, riding, self-reflection

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Katsaus blogikulttuuriin	2
2.1	Mikä ihmeen blogi?	3
2.2	Blogilista	6
2.3	Internetin ja blogin lyhyt historia	7
2.4	Blogityypit	9
2.5	Blogosfääri	10
3	Teorioiden hahmottamista	12
3.1	Itsereflektio	12
3.2	Voimaantuminen	13
3.3	Yhteisöllisyys	16
4	Kyselytutkimus	17
4.1	Tutkimusongelma ja kyselyn toteutus	18
4.2	Kyselyn vastaukset	18
4.2.1	Vastaajan taustatiedot	19
4.2.2	Harrastaminen	19
4.2.3	Blogin käyttö	20
4.3	Päätelmät	22
5	Blogi harrastamisen tukena	24
5.1	Katsaus Suomen ratsastuskulttuuriin	24
5.2	Hevosblogit – onko niitä?	27
5.2.1	Hippola	27
5.2.2	Hevostiimi	28
5.3	Hevosblogit voimaantumisen ja itsereflektion välineenä	30
6	Yhteenveto	31
	Lähteet	33
	Liitteet	
	Liite 1. Kyselyn saateviestit	
	Liite 2. Kyselylomake	

1 Johdanto

Idea tähän opinnäytetyöhön kumpusi pitkällisen pohdinnan jälkeen omasta rakkaasta harrastuksestani, jota voisin kutsua myös elämäntavaksi. Olen kymmenvuotiaasta asti harrastanut ratsastusta, ja hevoscäpäsänen purtua sisartani muuttui vuosien ratsastuskoulutausta täysipäiväiseen hevosen yhteisomistamiseen. Elämäntavaksi tätä tulee kutsuttua siksi, että hevonen ja ratsastus kulkevat arjessani päivittäin jollakin tapaa mukana niin puheissa, ajatuksissa kuin itse tekemisessä.

Seuraavaksi pohdin, millä tavalla pystyisin opinnäytetyössäni yhdistämään elämäntapani ja medianomin opinnot toisiinsa. En ole itse hevosharrastuksen pohjalta blogia koskaan kirjoittanut, mutta yllättävän iso joukko hevosalan ihmisiä tekee niin. Tästä minulle heräsi kysymys, johon halusin saada vastauksen: miksi hevosihmiset bloggavat? Onko blogi ja sen kirjoittaminen hyödyllistä ratsastajalle? Liittyykö blogin kirjoittamiseen tunteita voimaantumisen tai yhteisöön kuulumisesta? Voiko blogin avulla oppia? Näistä kysymyksistä syntyi ajatus opinnäytetyöstä ratsastusharrastuksen ja blogien maailmassa.

Opinnäytetyöni aiheeksi muotoutui siis blogi voimaantumisen ja itsereflektion välineenä. Tavoitteenani on selvittää blogin kirjoittamisesta saatuja hyötyjä harrastamisen tukena. Tarkastelen aihetta blogin kirjoittajan näkökulmasta. Rajaan lukijat ja heidän kokemansa hyödyt tämän opinnäytetyön ulkopuolelle. Olen rajannut harrastajat ainoastaan ratsastusta harrastaviin blogikirjoittajiin.

Blogit ovat yksi sosiaalisen median ja vertaismedian työkaluista, joten ne liittyvät sitä kautta medianomin opintoihin. Opinnäytetyössä on mielenkiintoista tarkastella oman harrastukseni ja opintojeni liittymistä toisiinsa. Pyrkimyksenä on tarjota yleiskatsaus koko blogikulttuuriin sekä koota yhteen kattava tietopaketti siitä, millä tavalla ratsastaja voi oppia, kehittyä ja saada hyötyä harrastukselleen kirjoittamalla blogia. Aiheeseen syvennyn sekä alaan liittyvän kirjallisuuden että blogikirjoittajille tekemäni kyselytutkimuksen kautta.

Blogit ovat suuressa nosteessa hevosharrastajien keskuudessa, joten koen aiheen olevan varsin ajankohtainen. Viimeisen vuoden aikana on perustettu kaksi uutta hevosalan ihmisille suunnattua portaalia, Hippola ja Hevostiimi, joissa keskeisenä sisältö-

nä toimivat blogit. Tämä jos mikä kertoo jo 2000-luvulla muuten nosteessa olleiden blogien suosion kasvusta hevosharrastajien parissa. Kantavana teemana opinnäytetyölleni kuuluukin kysymys siitä, mikä saa ratsastajat kirjoittamaan blogia ja mitä hyötyjä he kokevat siitä saavansa.

Aluksi tarkastellaan blogeja sekä siihen liittyvää termistöä. Luvun aikana lukijalle selviää, mitä sosiaalinen media ja blogit ovat sekä mitä ne ilmentävät tänä päivänä. Avataan blogeihin liittyvää termistöä ja sitä, miten blogit ovat saaneet alkunsa. Koska blogin historia liittyy vahvasti internetin historiaan, koettiin aiheelliseksi kirjoittaa myös siitä.

Luvussa kolme tarkastellaan itsereflektion, voimaantumisen sekä yhteisöllisyyden käsitteitä. Kerrotaan jokaisesta ylimalkaisesti, mutta kuitenkin peilaten käsitteitä ja niiden liittymistä blogiin ja blogin kirjoittamiseen. Luvun kolme tarkoituksena on nivoa blogit ja tarkastelussa olevat teoriat ja käsitteet yhteen.

Luvussa neljä esittelyssä on tätä opinnäytetyötä varten tehty kyselytutkimus sekä siitä saadut tulokset. Tarkoituksena on selventää lukijalle, mitä kyselyllä haluttiin saada selville. Luvun aikana käsitellään ja analysoidaan kyselyyn saadut vastaukset sekä tehdään niistä luvun lopussa päätelmiä.

Viidennessä luvussa selvitetään ratsastusta harrastuksena sekä sitä, mitä se käsittää ja kuinka moni suomalainen sitä harrastaa. Tarkastellaan hevosblogien olemassa oloa ja niiden ilmentymistä. Kuvataan kahden uuden hevosmedian sisältöjä. Luvun lopussa kootaan yhteen blogikirjoittaminen ja aiemmin käsitellyt teoriat voimaantumisesta, itsereflektiosta sekä yhteisöllisyydestä harrastamisen tukemiseen. Pohditaan kirjallisesta lähdemateriaalista sekä kyselytutkimuksesta saatuja tuloksia toisiinsa.

2 Katsaus blogikulttuuriin

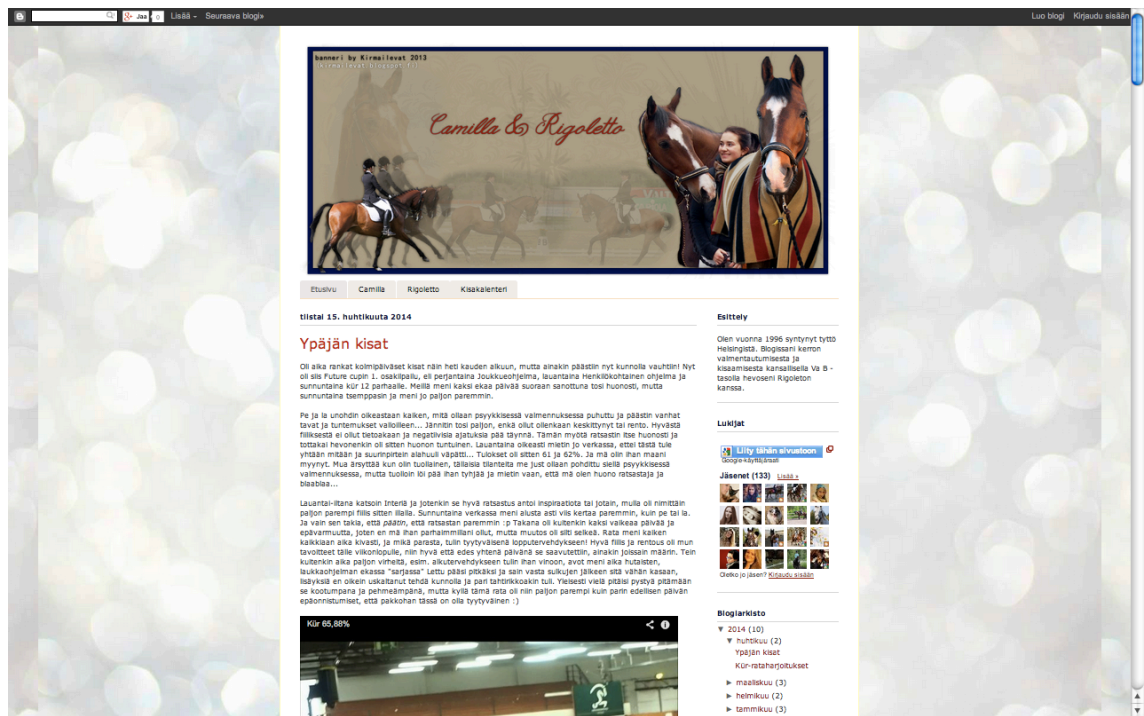
Tässä luvussa käsitellään blogeja ja siihen liittyvää termistöä yleisesti. Luvun alussa on tarkoitus johdattaa lukija blogin perusteisiin vastaamalla kysymyksen, mitä blogit oikeastaan ovat. Luvussa kerrotaan myös lyhyesti suomalaisesta blogeja listaavasta Blogilistasta. Tämän jälkeen käsitellään sekä internetin että blogien syntyä ja historiaa, ja esitellään erilaisia blogityyppejä. Tämän jälkeen luku lopetetaan kertoen, mitä tarkoittaa käsite blogosfääri.

Internet tarjoaa uusia toimintamahdollisuuksia tavallisille ihmisille perinteisten joukkoviestinnän kanavien rinnalle. Perinteinen joukkoviestintä on näin ollen vain yksi verkkojulkisuuden toimijoista. On syntynyt siis sosiaalisiin verkostoihin ja vapaaehtoisuuteen perustuva vertaismedia, jonka muotoja ovat esimerkiksi riippumattomat, tavallisten ihmisten julkaisemat blogit sekä niiden muodostamat verkostot. (Sirkkunen 2006, 138–139.) Englanninkielisestä termistä social media suoraan Suomen kieleen käännetyn sosiaalisen median termillä tarkoitetaan internetin uusia palveluita ja sovelluksia, joissa yhdistyy käyttäjien välinen kommunikaatio sekä oma sisällöntuotanto. Sosiaalisen median määritelmä ei kuitenkaan ole vakiintunut, vaikka sen käyttö on yleistynyt nopeasti esimerkiksi kansalaismediassa ja opetuksessa. Sosiaalisella viitataan ihmisten väliseen kanssakäymiseen ja medialla informaatioon ja kanaviin, joiden avulla sitä jaetaan ja välitetään. Sosiaalisen median toiminta tuottaa lisää sosiaalisuutta, verkottumista ja yhteisöllisyyttä. (Hintikka 2008.) Tiedon vastaanottajan rooli on muuttunut siis aktiiviseksi tiedon tuottajaksi. Blogit ovat yksi vertaismedian ja sosiaalisen median kanavista.

2.1 Mikä ihmeen blogi?

Terminä sana blogi pohjautuu englanninkieliseen sanaan weblog eli verkkoloki. Muita blogille yleisesti suomen kielessä käytössä olevia synonyymejä ovat weblogi, loki, verkkopäiväkirja ja nettipäiväkirja. (Wikipedia 2014.) Kuitenkin anglimit eli englannin kielestä suomen kieleen mukautuneet sitaattilainat weblogi ja blogi ovat vakiintuneet yleistermeiksi myös Suomessa. Blogin kirjoittajaan viitataan bloggaajana sekä blogin ylläpitoon ja päivittämiseen bloggaamisena tai blogaamisena. Nämä termit pohjautuvat myös englanninkielisiin sanoihin blogger ja blogging. (Majava 2006, 3–4.)

Tyypillisesti blogi on netissä julkaistava verkkosivu, -sivusto tai -palsta, johon yksi tai useampi kirjoittaja tuottaa ajankohtaista sisältöä enemmän tai vähemmän säännöllisesti (Kilpi 2006, 3). Tavallisesta kotisivusta blogi poikkeaa juuri siinä, että sisältö päivittyy koko ajan, usein varsin nopealla tempolla. Blogille ominaista on myös se, että kirjoitukset esiintyvät sivuilla kronologisessa järjestyksessä muodostaen aina kumuloituvan prosessin, jolloin uusin kirjoitus on esillä aina ensimmäisenä, mutta ei korvaa vanhaa. Vanhat kirjoitukset ja niiden saamat kommentit arkistoituvat ja ovat myöhemminkin luettavissa. (Kilpi 2006, 3; Majava 2006, 4.) Hallitsevana periaatteena on yksinkertaisuus (Domingo & Heinonen 2009, 73).

Kuvio 1. Esimerkki blogin etusivun näkymästä. Camilla & Rigoletto -blogi.

Kuviossa 1 on esimerkki blogille tyypillisestä rakenteesta ja sen sisältöelementeistä. Sisältöelementit ja niiden sijoittelu voivat vaihdella suurestikin eri blogien välillä, riippuen julkaisualustasta, sivupohjasta ja kirjoittajan omista valinnoista. Kuviossa 1 esitetysässä esimerkissä on tyypillinen kaksipalstainen rakenne. Viimeisin blogikirjoitus sijaitsee ylimpänä. Yläviitteessä on jokaisella blogisivuston alaosalla näkyvä ylätunniste, joka on bannerimainen ja sisältää blogisivuston nimen, sekä esimerkistä poiketen useimmiten jonkin kuvaavan alaotsikon. Ylätunnisteen alapuolella on navigaatio sivuston muille alaosille, joissa on usein esiteltynä kirjoittaja itse ja tässä tapauksessa myös hevosen esittely sekä päivittyvä kisakalenteri. Varsinainen sisältökenttä koostuu uusimmista päivätyistä ja otsikoiduista merkinnöistä. Merkintöjen pituus voi vaihdella muutamasta rivistä tai kuvasta useaan kappaleeseen. Sivupalkista löytyviä elementtejä ovat useimmiten erilaiset linkkilistat, kuten linkit vanhoihin blogipostauksiin, jotka useimmiten on arkistoitu kuukausittain tai aiheittain. Näiden lisäksi tyypillisiä ulkoisia linkkejä ovat niin sanotut blogrollit, eli linkit kirjoittajan itse seuraamiin blogeihin tai blogin lukijoihin. Näiden lisäksi sivupalkissa voi esiintyä myös pienimuotoinen kirjoittajan esittely, linkki sivuston uutissyötteeseen, hakukentät sekä koosteet ulkoisista verkkosivuista ja mahdolliset mainokset. (Majava 2006, 7–8.)

Domingo ja Heinonen (2009, 68) kirjoittavat, että monien uusmedian termien tavoin weblogilla ei ole pätevää suomenkielistä vastinetta, koska esimerkiksi verkkopäiväkirja viittaa liian kapeasti henkilökohtaiseen kirjoitelmaan. Myös Majava (2006, 3) väittää, että termille weblog ei ole kuvaavaa vastinetta Suomessa ja että käsitteet verkko- tai nettipäiväkirja viittaavat vain tiettyyn osaan weblogeista. Perinteinen päiväkirja luokin itselleni miellelyhtymän avaimella avattavaan, henkilökohtaiseen kirjaseen, johon kirjoittaja purnaa lähinnä omaa elämäänsä koskevia asioita itselleen. Blogissa taas kirjoittamisen hedelmä on keskusteleavuus ja yhteisöllisyys kirjoittajan ja lukijoiden välillä, ja nämä ominaisuudet taas eivät ole luonteenomaisia perinteisille päiväkirjoille. Tänä päivänä vuonna 2014 kuitenkin väittäisin, että blogi terminä on jo löytänyt vakiintuneen paikkansa suomen kielessä. Opinnäytetyössäni ei kuitenkaan ole olennaista, kutsuuko joku blogia nettipäiväkirjaksi vaiko blogiksi tarkastellessani blogin hyötyjä kirjoittajalle harrastamisen tukena.

Blogit on 2000-luvulla omaksuttu niin mediassa kuin yritys- ja yhteisökäytössä (Hintikka 2007, 27). Tavallinen kansalainen bloggaa siinä missä suuryritys, kansanedustaja tai julkisuudenhenkilö. Tekniikan kehittymisen myötä alun perin tekstipohjaiset blogit ovat laajentuneet niin ääni- kuin videoblogeihin (mts. 27). Erilaiset blogityypit ovat lähemmässä tarkastelussa luvussa 2.4. Hintikka (2007, 27) kirjoittaa blogien muodostaneen kokonaan uudentyyppisen verkoston internetin sisälle. Blogit tekevät lukijoista julkaisijoita ja kuluttajista tuottajia, ja ovat merkittävä teknologinen, sosiaalinen ja taloudellinen muutosvoima. Sananvapaus on muuttunut blogien myötä abstraktista asiasta konkreettiseksi toiminnaksi: sana on vapaa, kun jokainen meistä voi julkaista mitä tahansa, milloin tahansa ja kenelle tahansa. (Kilpi 2006, 3.)

Blogia voi käyttää nykypäivänä niin markkinointiin, tiedottamiseen, uutisointiin, keskusteluun, viihdyttämiseen, verkostoitumiseen, tiedon jakamiseen kuin oman oppimisen reflektointiin (Kortesuo 2010, 37; Wikikirjasto 2012). Ei ole kiveen hakattu, mitä ja millä tavoin blogiin tulee kirjoittaa, vai käyttääkö tekstin sijasta kuvia tai videota – se riippuu täysin blogin ja blogin kirjoittajan kontekstista. Bloggaaja voi blogata joko yksityishenkilönä tai yrityksen puolesta. Ominaista bloggaamiselle kuitenkin on, että kirjoittaja ja kirjoittajan tyyli välittyvät tekstistä. Blogi mielletäänkin usein itseilmaisun henkilökohtaiseksi tilaksi, jolloin kantaaottavat ja subjektiiviset tyylit ovat tavanomaisia. (Domingo & Heinonen 2009, 73.)

2.2 Blogilista

Blogit voidaan ymmärtää myös termin blogosfääri kautta. Blogosfääri käsittää kaikkien blogien muodostaman informaatioavaruuden, koko blogiverkoston (Sirkkunen 2007, 27). Käsittelen tarkemmin blogosfääriä luvussa 2.5. Suomalaisen blogosfäärin keskipisteenä voidaan pitää Sami Köykan harrasteprojektina syntynyttä Blogilistaa (Kilpi 2006, 18). Nykyään tämä blogien seuraamiseen kehitetty palvelu on Sanoma Newsin omistuksessa. Blogilistalla on kirjoitushetkellä (tilanne 20.2.2014) 54 230 blogia, ja tänään sinne on tullut 3628 uutta blogikirjoitusta, 35 uutta blogia ja 34 uutta käyttäjää (Blogilista 2014). Palvelusta löytyy vain suomalaisten kirjoittamia, suomen- tai englanninkielisiä blogeja. Blogilista-palvelulle on myös kansainväliset vastineensa. Technorati lajittelee blogeja avainsanojen perusteella, kun taas Feedster ja Blogdigger ovat pelkistetyimmän blogikeskeisiä hakukoneita. Myös Googlella on oma blogihakunsa. (Kilpi 2006, 18–19.)

Blogilista sisältää linkkejä sinne ilmoitettuihin blogeihin. Palvelu sisältää lukuisia ominaisuuksia, kuten hakukoneen, top-listan, kuuma-listan sekä luetuimmat-listan, joiden avulla käyttäjää autetaan löytämään helposti kiinnostavimmat blogit ja seuraamaan niiden päivittymistä. Palveluun rekisteröitymällä käyttäjä voi lisätä omia suosikkeja, jolloin käyttäjä näkee valitsemansa blogit suosikkilistassa tuoreusjärjestyksessä niin, että viimeksi päivittynyt blogi sijaitsee ylimmäisenä.

Hevosaiheisia blogeja Blogilistalta löytyy vain joko hakukonetta käyttäen tai blogeja kategorisesti selaten kanavatyypistä lemmikit ja eläimet, avainsanan hevoset alta. Listauksessa ei ole lainkaan harrastukset-kanavaa, josta ensimmäisenä lähdin etsimään avainsanaa ratsastus. Urheilu, kuntoilu -kanava löytyy, mutta ratsastus ei ole avainsana tämän kanavan alla. Ideana on siis joko etsiä tietty kanava tai sen alta avainsana, tai selata aakkosittain eri avainsanoja. Kirjoitushetkellä (tilanne 20.2.2014) avainsanan hevoset alta löytyy 490 blogia ja avainsanalla ratsastus löytyy 429 blogia. Tämä listaus perustuu kuitenkin vain näiden blogien avainsanoihin, joten se ei anna täysin tarkkaa määrää blogilistalla olevista varsinaisista ja täyspainotteisista hevosblogeista, koska bloggaajat voivat halutessaan liittää blogilleen useampia eri avainsanoja, jotka liittyvät jollain tapaa kirjoittajan blogiin.

2.3 Internetin ja blogin lyhyt historia

Blogien synty ja historia liittyy läheisesti internetin historiaan. Internetin graafisen käyttöliittymän, World Wide Webin, synty 1990-luvun puolivälin tietämällä aiheutti eräänlaisen vallankumouksen viestintäympäristössä. Netissä julkaiseminen on ollut teoriassa siitä lähtien kaikille mahdollista pelkän passiivisen vastaanottamisen sijaan. (Domingo & Heinonen 2009, 69.) Blogien ja erilaisten blogialustojen synty 2000-luvulla taas teki nettijulkaisemisesta entistäkin helpompaa (Kilpi 2006, 4).

Henkilökohtaisten ja kotitietokoneiden yleistymisen muutti omaehtoista sähköistä sisällöntuotantoa jo 1980-luvulta lähtien, jolloin käyttäjät hyödynsivät toisten tekemiä sovelluksia niin tekstien, kuvien kuin muiden aineistojen käsittelyyn. Tällöin myös suppea joukko harrastajia ja sittemmin laajempi käyttäjäkunta alkoi tutustua tietoverkkoihin 1980- ja 1990-lukujen taitteessa. 1990-luvulla tietokoneet alkoivatkin muuttua yhä enemmän multimedialaitteiksi ja ohjelmoinnin sijaan keskiöön nousivat äänen, kuvan ja liikkuvan kuvan käsittelyyn ja käyttöön liittyvät ominaisuudet. (Suominen 2013a, 24–25.)

1990-luvun puolivälissä tietoverkkojen eri vaihtoehtojen runsaus tarkoitti sitä, että vaikka verkkoja ei itse käyttänyt, niistä yleensä oli kuitenkin luettu tai kuultu jostain. Vielä tällöin ei ollut itsestään selvää, että nimenomaan internetistä tulisi kaikkien aikojen yhteinen valtatie. Aluksi tietoverkkojen käyttö yleistyi pitkälti yliopistojen ja korkeakoulujen sisällä, joista se levisi laajemmalle 1990-luvun lopulla. Kodeissa verkkoliikennettä välittäneeseen palvelintietokoneeseen saatiin yhteys puhelinverkon ja modeemin kautta. (Suominen 2013a, 25.)

World Wide Webin luoja Tim-Berners Leen ideaalina oli niin sanottu read/write web, kirjoitettava web, jossa kuka tahansa pystyisi olla sisällöntuottaja. Tämän perusteella voidaan siis ajatella, että verkko suunniteltiin alun perin vertaisverkoksi, jossa kaikki tuottavat ja kuluttavat. (Aula & Matikainen & Villi 2006, 12; Majava 2006, 88.) World Wide Webin ja siihen kehitettyjen graafisten selainten synnyllä oli 1990-luvun puolivälissä suuri vaikutus tietoverkon käytön lisääntymiseen ja monipuolistumiseen. World Wide Webissä kytkeytyi sivuja toisiinsa internetin kautta, ja nämä sivut sisälsivät tekstipohjaisiin tietoverkkoihin tottuneille käyttäjille ennennäkemätöntä multimediaa, tekstien

lisäksi kuvia tai jopa videoita. Sisältöä oli nyt siis saatavissa reaaliaikaisesti, päivittyvänä virtana ympäri maailmaa. (Suominen 2013a, 25.)

Termin weblog on tietävästi keksinyt John Barger kuvatessaan sillä verkkovaelteluun (Domingo & Heinonen 2009, 74). Tämä amerikkalainen ohjelmoija alkoi kutsua omaa Robot Wisdom -nimistä nettisivuaan termillä weblog ensimmäisen kerran vuonna 1997 (Burrows 2011, 22). Bargerin luoma termi weblog oli yhdistelmä sanoista web eli verkko ja log eli lokikirja. Kaksi vuotta myöhemmin muuan Peter Merholz teki omilla nettisivuillaan sanaleikin lisäämällä termiin yhden välilyönnin, jolloin weblogista tulikin weblog, eli me bloggaamme. Tästä sai taas alkunsa termi blogging, suomeksi bloggaus. (Burrows 2011, 22; Kilpi 2006, 11.) Burrows (2011, 22) kuitenkin kirjoittaa, ettei ole olemassa yhtenäistä mielipidettä siitä, kuka on kehittänyt bloggaamisen tai ollut ensimmäinen bloggaaja.

Suomessa on Kilven (2006, 11) mukaan ollut jo vuonna 1995, ennen koko blogi-termin syntyä, havaittavissa bloggaamiseen viittaavaa toimintaa, kun tamperelainen opiskelija Kanerva Eskola kirjoitti kotisivuilleen lyhyen, päivämäärällä varustetun merkinnän siitä, kuinka hän oli nukkunut pitkästä ajasta kunnolliset yöunet. Kolmen kappaleen mittaisessa tekstissään Eskola käsitteli myös muita elämänsä koskevia asioita, kuten perhettä ja lapsuudenmuistoja. Tämäntyyppinen kirjoitus on ollut jälkepäin tarkasteltuna tyypillinen blogimerkintä: ajankohtainen, henkilökohtainen ja aiheesta toiseen hyppivä. Tällöin Eskola puhui teksteisään vain verkossa toimivasta päiväkirjasta. (Kilpi 2006, 11.)

Bloggaaminen terminä syntyi siis vasta 1990-luvun lopulla, mutta Kilpi kirjoittaa (2006, 12) blogikirjoittamisen varhaisten juurten ulottuvan jo 1700-luvulle. Vuosina 1711–1714 Lontoossa Joseph Addison ja Richard Steele julkaisivat The Spectator -nimistä lehteä, jonka sivuilla henkilökohtaiset huomiot, ajankohtaiset asiat, muistelmat sekä yhteiskunnalliset pohdinnat sekoittuivat samalla tavalla, kuin nykypäivän blogissa. The Spectator muistutti siis sanomalehteä tai muuta mediaa enemmän tyyllisesti tämän päivän blogia. (Kilpi 2006, 12.)

Helppokäyttöisten ja ilmaisten blogialustojen synty ja lisääntyminen on taasen ollut omiaan kasvattamaan 1990-luvun lopusta aina 2000-luvulle vuosittain kasvavaa joukkoa bloggaajia ympäri maailman. Esimerkkeinä vuonna 1998 alkunsa saaneet OpenDiary ja Pitas.com, LiveJournal ja Blogger vuonna 1999, Movable Type vuonna 2001,

Wordpress vuonna 2003 ja suomalainen Vuodatus vuonna 2004. (Suominen 2013b, 37.) Domingo ja Heinonen kirjoittavat, että vuonna 1998 weblogeja arvioitiin olevan parikymmentä, mutta vuosien 2003 ja 2005 välisenä aikana niiden lukumäärä kaksinkertaistui aina viiden kuukauden välein, ja nykyisin puhutaan kymmenien, jopa satojen miljoonien blogien olemassaolosta. Suomessa on 100 000 blogin rajan arvioitu ylittyneen vuoden 2005 aikana. (Domingo & Heinonen 2009, 74.)

2.4 Blogityypit

Niin kuin on erityylisiä ja eri genreihin kuuluvia bloggaajia, on tänä päivänä olemassa myös liuta erilaisia blogityyppejä. Vaikka blogi terminä sai sisällöllisen merkityksensä siitä, että internetiin julkaistiin päivämäärällä varustettu kirjoitus koskien kirjoittajan elämää, on se saanut useampia eri merkityksiä tyyllisesti. Blogi voi sisältää tekstin lisäksi valokuvia, videoita, piirroksia, äänitteitä tai sarjakuvia. Osa blogeista sisältääkin vain ja ainoastaan esimerkiksi videoita, jolloin se luokitellaan blogityypiltään videoblogiksi.

Perinteisen tekstipohjaisen blogin rinnalle on siis ilmestynyt tekniikan kehittymisen myötä uudenlaisia bloggausmuotoja. Nämä mahdollistavat bloggaajalle uusia tapoja ja menetelmiä tuoda itseään ja omia ajatuksiaan esille perinteikkään kirjoittamisen sijaan. Osalle bloggaajista voi olla mielekkäämpää kertoa elämästään tai ottaa kantaa asioihin pelkkien valokuvien välityksellä. Kilpi kirjoittaa yhdysvaltalaisen Pew Internet & American Life Projectin heinäkuussa 2006 julkistaman tutkimuksen "Bloggers: A Portrait of Internet's New Storytellers" perusteella bloggaajien suosituimman tiedostomuodon olevan teksti, mutta tämän lisäksi suurin osa on liittänyt blogiinsa myös valokuvia. 30 prosenttia tutkimukseen osallistuneista bloggaajista on käyttänyt äänitiedostoja blogissaan ja 15 prosenttia liikkuvaa kuvaa. (Kilpi 2006, 21.) Tämä kertoo kuitenkin Yhdysvaltain blogikulttuurin tilanteesta vuonna 2006. Vaikka Suomi tuleekin trendeissä useimmiten muutamia vuosia jälkijunassa, uskoisin vuonna 2014 liikkuvan kuvan ja äänitiedostojen käytön blogissa olevan Suomessakin edellä mainittuja lukuja korkeampi.

Bloggaamisen ja blogien lukemisen suosion kasvu tekniikan kehittymisen ohella on siis johtanut uudenlaisten blogimuotojen syntyyn. Domingo ja Heinonen (2009, 76) ovat jaotelleet journalistisessa mielessä tarkasteltuna neljä erilaista blogityyppiä. Nämä neljä blogityyppiä ovat medioista riippumattomat kansalaisblogit, medioiden ylläpitämät, mutta sisällöltään yleisön tuottamat yleisöblogit, ammattijournalistien median ulkopuolella

julkaisemat journalistiblogit ja mediablogit, jotka ovat osa medioiden sisältöä ja joita tekevät medioiden palkkatyöläiset. Tämä jaottelu perustuu kuitenkin enemmän tekstin sisällöntuottajaan ja blogin ylläpitäjään. Seuraavissa kappaleissa esitellyt blogityypit ovat esitystavoiltaan sekä rakenteensa mukaan blogityypiltään erilaisia.

Tyypillisimpänä bloggausmuotona pidetään siis perinteistä tekstimuotoista blogia, johon on tänä päivänä varsin usein upotettu lisäksi kuvia ja videoita. Tämän rinnalle on muodostunut mikroblogit, jotka ovat ainoa blogien muoto, joka merkittävästi rajoittaa sen kautta julkaistavaa informaatiota. Tunnetuin mikroblogipalvelu lienee Twitter. Mikroblogissa käyttäjä ilmaisee itseään lyhyellä, tavallisesti noin 140 merkin mittaisella merkinnällä. (Wikipedia 2014.) Sivustoille tunnusomaista on myös mahdollisuus muiden käyttäjien päivitysten seuraamiseen sekä merkintöjen uudelleen lähettämiseen oman sivun kautta. Merkintöihin liitetään tyypillisesti risuaita-merkinnällä (#) avainsanoja. Mikroblogipalvelut, kuten Twitter, mahdollistavat usein käyttäjilleen nopean tilan tietojen päivittämisen. Käyttäjä voi tehdä blogimerkinnän esimerkiksi tekstiviestitse.

Pelkkiin videoihin perustuvia blogeja kutsutaan termillä vlog. Internetin suosituin suoratoistovideopalvelu YouTube on esimerkiksi yksi tämän bloggausmuodon mahdollistava palvelu. Käyttäjä voi joko itse pitää omien videoidensa tai muiden käyttäjien lähettämien videoiden pohjalta. (Wikipedia 2014.) Tämä blogimuoto korvaa kirjoitetun sanan puhutulla.

Valokuva- ja kuvablogit kertovat tarinaansa tekstin sijaan valokuvien välityksellä. Yleensä valokuvablogia pitää valokuvaaja, mutta kameran kulkiessa puhelimen muodossa yhä useamman ihmisen päivittäisessä arjessa mukana, on valokuvablogeille muodostunut mikroblogimaisia palveluita kuten Instagram. Instagramissa kuvan lataamisesta on tehty varsin helppoa ja palvelun ideana on seurata muita käyttäjiä sekä linkittää kuviin Twitterin tapaan avainsanoja hashtag-merkinnällä.

2.5 Blogosfääri

Blogien ja niiden kirjoittajien muodostamaa yhteisöä kutsutaan termillä blogosfääri, joka tulee englanninkielisestä sanasta blogosphere. Blogosfääri tuottaa kaiken aikaa uutta tietoa ja siten onkin merkittävässä roolissa yhtenä nykyajan informaation ja inspiraation lähteenä (Järvilehto 2010). Kilpi (2006, 25) kirjoittaa blogosfäärin olevan mahtava julkisuuskoneisto, joka tavoittaa miljoonia ihmisiä ympäri maailman. Luostarisen (2011,

18) mukaan ihmiset eivät ole koskaan maailman historiassa näin aktiivisesti tuottaneet sisältöä niin valtavasti yhteiseen globaaliin kulttuuriympäristöömme, ja reaaliaikaisena prosessina, kuin nyt blogosfäärissä ja sosiaalisissa medioissa. Hintikka kirjoittaa, että blogosfäärin on todettu vaikuttavan myös merkittävästi www-hakukoneiden tuloksiin, kun voimakkaasti keskenään linkitetyt blogit ja niissä esiintyvät aiheet nousevat usein www-hakukonetulosten kärkeen. Tätä pidetään hyvänä esimerkkinä kollektiivi- tai joukkoälystä. (Hintikka 2007, 28.)

Tätä yhteisöä, blogosfääriä, sitovat toisiinsa siis linkit ja kommentit. Useimmat blogit sisältävät runsaasti linkkejä toisiin blogeihin, ja tämä linkittäminen on bloggaajalle tapa osoittaa esimerkiksi, millaiseen viiteryhmään hän haluaa kuulua. (Kilpi 2006, 17.) Lukijan löydettyä yhden blogin voi hän helposti klikata itsensä seuraavaan ja taas seuraavaan blogiin. Blogit ovat siis toisiinsa löyhästi sidoksissa hyperlinkkien kautta. (Schoble & Israel 2008, 42.) Kommentit ovat linkkien lisäksi toinen blogosfäärin olennaisista rakennuspalikoista. Riippuen blogialustasta ja blogin ylläpitäjästä, on lukijalle tarjottu mahdollisuus jättää omia kommenttejaan blogimerkintöihin. Usein juuri näiden kommenttien varaan rakentuva keskustelu on blogiyhteisön antoisinta sisältöä. (Kilpi 2006, 17.) Kommentointimahdollisuus tuo myös lisää käyntejä blogiin, koska kommentteja jättäneet haluavat usein nähdä, onko heidän jättämiinsä kommentteihin vastattu, ja kommentoida edelleen toisten jättämiä kommentteja. Korteso (2010, 38) kirjoittaakin, että lukijalla tulisi olla blogimerkintöihin kommentointimahdollisuus, jolloin bloggaaja saa postauksilleen ryhmä-älyn ja vuorovaikutuksen tuomaa lisäarvoa.

Blogosfäärillä on siis merkittävä rooli, kuten koko sosiaalisella medially Wikipediasta Facebookiin ja Instagramista Twitteriin, nykyajan ihmisen tiedonlähteenä. Blogosfääriä voidaan ajatella myös joukkoa ja sosiaalisuutta korostavana tyyppinä, koska blogit linkittävät aktiivisesti toisiinsa ja kirjoittajat sekä lukijat kommentoivat toistensa blogeihin, vaikka yksittäinen blogi on usein yhden ihmisen ylläpitämä. Bloggaajat muodostavat verkostoja myös muissa sosiaalisen median palveluissa kuten Facebookissa. (Hintikka 2008.) Vuonna 2008 sosiaalisen median muodikkainta ja nopeimmin laajenevaa kärkeä edustivat Facebook ja mikrobloggauspalvelu Twitter ja blogosfääri miellettiin puolestaan ilmiön vanhoihin ja vakiintuneisiin perinteisiin (Saarikoski 2013, 158). Tämän päivän trendi on hyvin samanlainen, vaikkakin blogit ovat vakiinnuttaneet varsin pysyvän asemansa yhtenä sosiaalisen median kanavista. Näkemykseni mukaan hevuskulttuurin parissa blogit ovat tällä hetkellä nosteessa.

3 Teorioiden hahmottamista

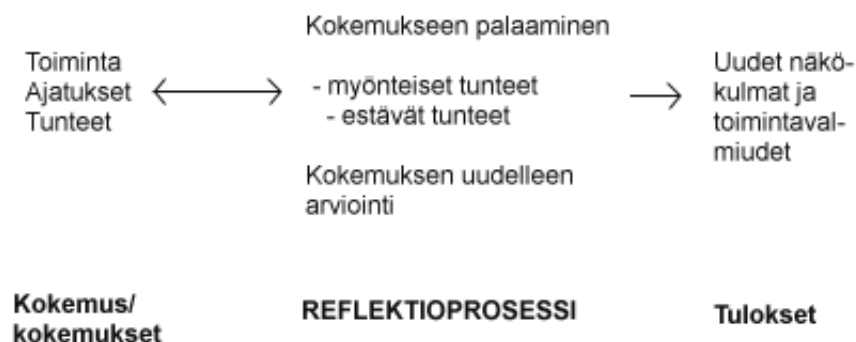
Tässä luvussa tarkastellaan itsereflektion, voimaantumisen ja yhteisöllisyyden käsitteitä. Aluksi avataan itsereflektion käsitettä. Lukijalle selviää, millä tavalla esimerkiksi kirjoittaminen ja reflektio liittyvät toisiinsa sekä miten blogia voi käyttää oppimisen välineenä. Toisessa alaluvussa siirrytään käsittelemään voimaantumista. Kartoitetaan voimaantumisteoriaa suhteessa harrastamiseen ja blogin kirjoittamiseen. Lopuksi tarkastellaan vielä yhteisöllisyyden termiä ja blogikulttuurin luomaa yhteisöllisyyttä.

3.1 Itsereflektio

Reflektio on käsite, joka liittyy läheisesti ajatteluun ja oppimisen kannalta reflektio nähdään välttämättömänä. Reflektointi on mietiskelyä, harkintaa ja heijastusta. Reflektio on prosessi, jossa yksilö aktiivisesti tarkastelee ja käsittelee uusia kokemuksiaan voidakseen konstruoida, eli jäsenellä uusin ja erilaisin vaihtoehtoisin tavoin uutta tietoa tai uusia näkökulmia aikaisempiin tietoihinsa. (Mäkinen 2002.) Reflektiolla ja reflektiivisyydellä on tieteenalan ja käyttöyhteyden mukaan monta merkitystä. Kuitenkin erityisesti oppimisen ja pedagogiikan tutkimuksessa ja teoretisoinnissa on reflektio ollut keskeinen, ja siitä lähtien, kun oppimiskäsitykset on muuttuneet aktiiviseen tiedonkäsittelyyn perustuviksi, on sillä nähty olevan merkittävä rooli oppimisessa. (Karjalainen 2012, 27–30.) Reflektiota voidaan siis tutkia eri tieteenalojen näkökulmista sekä erilaisten teorioiden kautta. Tässä luvussa ja opinnäytetyössä pyrin tarkastelemaan reflektiota suhteessa kirjoittamiseen sekä oppimiseen.

Yksilön tarkastellessa omaa toimintaansa vuorovaikutuksessa, on kyseessä itsereflektio eli refleksiivinen toiminta. Vuorovaikutuksessa syntyneiden omien tunteiden, mielikuvien sekä erilaisten sisäisten prosessien metakognitiivinen tarkastelu kuuluu itsereflektion käsitteeseen. Myös termiä refleksiivisyys voi käyttää kuvaamaan itseän suuntautuvaa tarkastelua. (Tiuraniemi 2002, 9.) Itsereflektio edellyttää siis oman toiminnan tiedostamista ja tulkintaa sekä omien intentioiden ja motiivien ottamista tarkastelun kohteiksi. Yksilön pohtiessa omia intentioita, hän ottaa ne reflektoinnin kohteiksi ja ikään kuin vetää etäisyyttä niihin tulkitessaan niitä. Tulkinnat voivat olla samalla tapaa erheellisiä kuin kaikki muutkin tulkinnat. Ihminen ei siis välttämättä aina pysty tulkitsemaan muita luotettavammin omia intentioitaan ja motiivejaan. (von Wright, 1996.)

Von Wright kuitenkin kirjoittaa, että itsereflektion kautta voi saada uutta, omaa minää koskevaa tietoa. Itsereflektion varassa analysoitaessa omia tietoja ja taitoja, ihminen luo uusia mahdollisuuksia niiden käytölle uusilla alueilla. Kognitiotieteen käsittein tämä tarkoittaa sitä, että itsereflektion avulla voidaan saavuttaa deklarativista tietoa omasta proseduraalisesta tiedosta, eli tullaan tietoisiksi omista toimintatavoista ja niiden ehdoista. (von Wright, 1996.) Jos oppiminen on kokemuksen tietoiseksi saattamista, on itsereflektio myös edellytys oppimiselle, koska omia kokemuksia tarkastelemalla merkitykset avautuvat.

Kuvio 2. Kolmiportainen malli reflektioprosessin harjoittamisesta australialaistutkijoiden Boud, Keogh & Walter mukaan.

Kirjoittamisen sekä tekstin perustavanlaatuisen ominaisuudet ovat pysyvyys, näkyvyys, kuljetettavuus, hitaus mentaalisen prosessin, etäisyys lukijasta sekä mahdollisuus harkittuun tuottamiseen. Juuri nämä ominaisuudet Karjalaisen mukaan mahdollistavat reflektion tekstin avulla. (Clarkin ja Ivanič 1997, 18 Karjalainen 2012, 26 mukaan.) Kuviossa 2 on esitetty kolmiportaallinen malli siitä, miten reflektioprosessia voi harjoittaa. Kyseisessä mallissa kokemukset ja reflektio ovat jatkuvassa dialektisessa suhteessa toisiinsa. Tämän mukaan kokemuksiin palaaminen on aktiivinen prosessi, jota voidaan käytännössä tehdä yksin vaikka oppimispäiväkirjan muodossa. (Mäkinen 2002.) Mallin mukaan siis blogikirjoittaminen on yksilön oppimisen kannalta hyödyllistä.

3.2 Voimaantuminen

Käsitteenä voimaantuminen on moniulotteinen ja vaikeasti määriteltävä (Järvinen 2009, 8). Termi voimaantuminen toimii tutkija Siitosen mukaan parhaiten synonyyminä eng-

lanninkieliselle empowerment-käsitteelle, johon sisältyy keskeisesti ihmisestä itsestään lähtevää voimaantumisen prosessin luonnetta. Eri tutkijat ovat käyttäneet voimaantumista kuvaavina sanoina myös valtaantumista, valtauttamista, väkevoitymistä ja väkevöittämistä. (Siitonen 1999, 83–84.) Voimaantumista voi tutkia eri tieteenalojen sekä teorioiden kautta ja erilaisten tapausten välineenä. Tässä luvussa ja opinnäytetyössä tarkastelen voimaantumisen käsitettä sosiaalisissa verkostoissa sekä oppimisen välineenä.

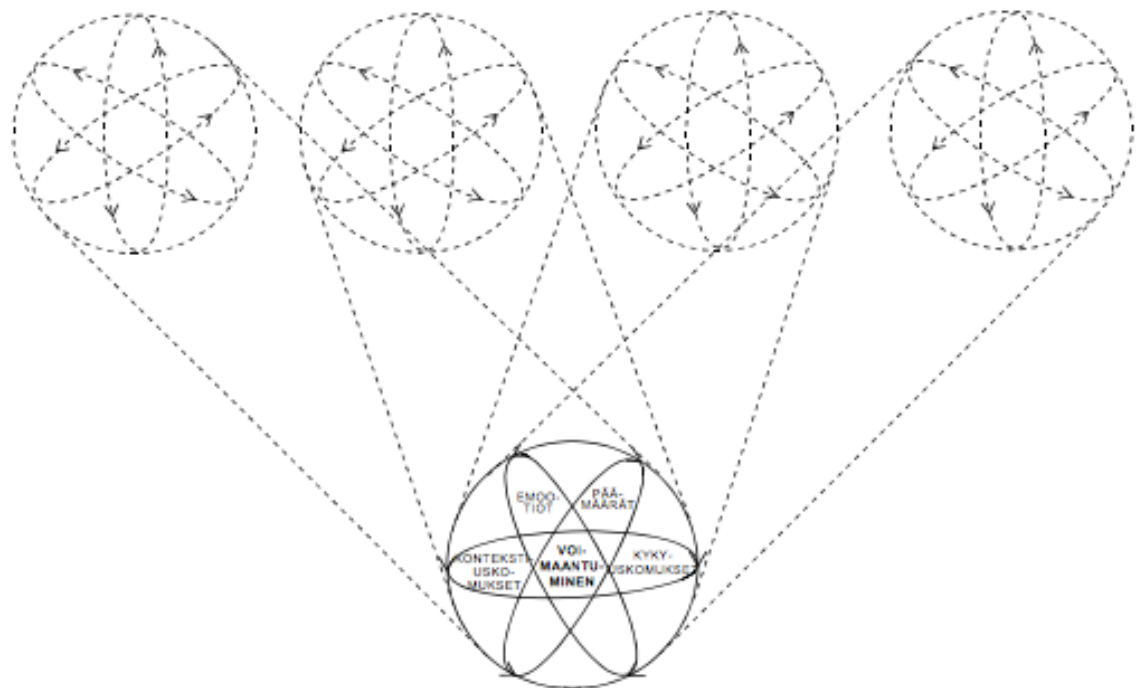
Voimaantumista ja voimaantumisteoriaa on varsin vaikea määritellä, koska on vaikeaa asettaa määritelmiä sille, mitkä ilmiöt ja seikat aiheuttavat voimaantumisen, mikä vaikuttaa voimaantumisen asteeseen ja mitä ominaisuuksia voimaantuneella ihmisellä on. Tähän kytkeytyy myös kysymys siitä, miten yksilö itse kykenee saavuttamaan vahvan sisäisen voimantunteen, eli miten hän luo voimaa itselleen ja miten voi auttaa muiden voimaantumisessa. (Siitonen 1999, 91.)

Voimaantumista tulee käytännössä tarkastella sosiaalisena ilmiönä, koska voimaantunut ihminen toimii sosiaalisissa verkostoissa ja voimantunnetta koetaan suhteessa niihin (Järvinen 2009, 8). Vähäisellään voimaantumisen tunteen lisäämisellä voi olla yksilölle tai ryhmälle uudistava vaikutus ja se voi tuottaa valtavia määriä energiaa kasvuun ja oppimiseen. Siitosen voimaantumisteoriassa esiintyi ajatusrakennelma, joka esitettiin seuraavasti:

“Voimaa ei voi antaa toiselle: voimaantuminen on henkilökohtainen ja sosiaalinen prosessi” (Siitonen 1999, 117).

Voimaantuminen on näin ollen ihmisestä itsestään lähtöisin oleva prosessi, joka on yhteydessä omaan haluun, omien päämäärien asettamiseen, luottamukseen omiin mahdollisuuksiinsa sekä näkemykseen itsestä ja omasta tehokkuudesta. Tämän teorian mukaan ihminen on aktiivinen, luova ja vapaa toimija, joka asettaa itselleen päämääriä: pyrkimyksiä, toiveita, intentioita ja haluja omassa elämänprosessissaan. Ja vaikka voimaantuminen on henkilökohtainen prosessi, vaikuttavat siihen toiset ihmiset, olosuhteet ja sosiaaliset rakenteet. Tämän voimaantumisteorian rakenteelliset kehykset, pääkohdat sekä osaprosessit muodostuvat päämääristä, kykyuskomuksista, kontekstiuskomuksista ja emootioista. (Siitonen 1999, 118–119.)

PÄÄMÄÄRÄT	KYKYUSKOMUKSET	KONTEKSTIUSKOMUKSET	EMOITIOT
<ul style="list-style-type: none"> * Toivotut tulevaisuuden tilat - henkilökohtaisten päämäärien asettaminen - halu ymmärtämiseen - halu menestyä - osallistuminen yhteisten päämäärien asettamiseen * Vapaus - valinnanvapaus - vapaaehtoisuus - itsemäärääminen - autonomisuus * Arvet 	<ul style="list-style-type: none"> * Minäkäsitys - minäkuva - itsetunto - identiteetti * Itseluottamus, itsearvostus * Tehokkuususkomukset ja itsesäätely * Vastuu 	<ul style="list-style-type: none"> * Hyväksyntä - tervetulleeksi kokeminen * Arvostus, luottamus ja kunnioitus * Ilmapiiri - turvallisuus - avoimuus - ennakkoluulottomuus - rohkaiseminen - tukeminen * Toimintavapaus - oma kontrolli * Autenttisuus * Yhteistoiminta, kollegiaalisuus ja tasa-arvoisuus 	<ul style="list-style-type: none"> * Säätävä ja energisoiva toiminta * Positiivinen lataus - innostuneisuus * Toiveikkaus * Onnistuminen ja epäonnistuminen * Eettisyys - ihmisen äänen kuunteleminen

Kuvio 3. Voimaantumisen osaprosessien moniulotteinen keskinäinen yhteys Siitosen (1999) mukaan.

Ihmisen voimaantumisen kannalta on vapaasti itselle asetetuilla tulevaisuuden unelmilla ratkaisevan tärkeä asema. Tarvittava voimantunne on yhteydessä ihmisen subjektiivisiin kokemuksiin ja uskomuksiin ympäröivän kontekstin tarjoamista mahdollisuuksista päämäärien asettamisessa ja niihin pyrkimisessä. Lisäksi ihmisen omat uskomukset kykyihin ja päämäärien saavuttamiseen joko estävät tai edistävät voimaantumista. Vapaus, valinnanvapaus, vapaaehtoisuus sekä itsemäärääminen ovat voimaantumisen jäsentämisen, ymmärtämisen ja pohtimisen kannalta keskeisiä käsitteitä. Uskomukset omiin kykyihin, itseluottamus, minäkuva, tyytyväisyys, ammatillinen itsetunto sekä mahdollisuus itsenäisten ratkaisujen tekoon ovat merkityksellisiä omien voimavarojen vapautumisen ja positiivisen latauksen kannalta. (Siitonen 1999, 119–129.) Kuviossa 3

on vielä tarkemmin määritelty voimaantumisen osaprosessien moniulotteinen keskinäinen yhteys Siitosen (1999) mukaan. Tämän mukaan voimaantuminen on siis ihmisestä itsestään lähtevä prosessi ja sitä jäsentävät päämäärät, kykyuskomukset, kontekstiuskomukset ja emootiot sekä näiden kaikkien keskinäiset merkityssuhteet.

Ihminen on siis itse vastuussa omasta voimaantumisesta ja siihen on kyky vaikuttaa. Tämän teorian pohjalta ei suoraan voi sanoa, että nimenomaan blogilla olisi suora yhteys kirjoittajan kokemaan voimantunteeseen. Mutta kirjoittajan asettamalla itselleen blogissa päämääriä ja tavoitteita hän ilmaisee halukkuuttaan oppia lisää. Kirjoittajalla on vapaus joko kirjoittaa tai olla kirjoittamatta. Minäkäsitystä on helppo peilata kirjoittamisen kautta. Blogin avulla voi kokea hyväksyntää lukijoiden kommenttien ja kannustusten kautta. Blogin ja sen kirjoittamisen avulla yksilö voi avoimesti ilmaista itseään ja sitä kautta luoda omaa identiteettiään.

3.3 Yhteisöllisyys

Yhteisöllisyyttä, yhteisöä ja yhteisöllistä elämää voidaan pitää ihmisen olemassaololle ja toiminnalle välttämättöminä prosesseina ja rakenteina. Perinteisinä yhteisöä kuvaavina käsitteinä voidaan pitää perhettä, sukua, heimoa ja kylää. Yhteisöä koossapitävää voimaa, sitoutumista ja yhteenkuuluvuutta voidaan kutsua ryhmähengeksi. Yhteisöllisyyden käsitettä voidaan tarkastella oppimisen välineenä, jossa korostuu idea siitä, että oppimisyhteisön jäsenet jakavat oppimistapahtuman eri älyllisiä osa-alueita ja niihin liittyviä asioita. Yhteisöllisen oppimisen ihannetapauksessa oppimisen tulos on enemmän kuin osiensa summa. (Wikipedia 2013.) Yhteisöllisyyttä ja yhteisöä, sekä niiden muutoksia ja uusia muotoja voidaan lähestyä erilaisten tieteiden ja teorioiden näkökulmista. Tässä luvussa ja opinnäytetyössä pyrin tarkastelemaan yhteisöllisyyttä verkossa sekä oppimisen välineenä.

Ihmisten välinen sosiaalinen yhteisö ja yhteisöllisyys ovat muuttuneet ja saaneet uusia muotoja sosiaali-, teknologia- ja kulttuurihistorian saatossa. Esimerkiksi mediateknologian kehittymisen myötä syntyneen internetin ohella ryhdyttiin 1990-luvulla puhumaan virtuaalisista yhteisöistä ja 2000-luvulla internet-verkko on kehittynyt kokonaan uudelleenlaiseksi sosiaaliseksi verkkoyhteisöksi. (Kangaspunta 2011, 15–16.) Sosiaalisesta mediasta on muodostunut jatkuvasti monimuotoistuva yhteisyyden toimintaympäristö, joten 2000-luvun ihminen on jatkuvasti mukana esimerkiksi ystäväpiirin, työpaikan ja

harrastusten kuvitteellisessa ja virtuaalisessa yhteisyyden maailmassa. Verkkoyhteisyyden muotoja pidetään pääosin yksilöllisinä, avoimina ja vapaina. (mts. 31.)

Verkkoyhteisöt ja niiden ilmentymä on jatkuvassa muutoksessa. Hintikka (2011, 134) esittää, että 2000-luvun sosiaalisen median verkostot eroavat 1990-luvun verkkoyhteisöistä tai ylipäättään yhteisöllisyydestä sen vakiintuneessa mielessä. Hän kuvaa sosiaalisen median verkoston olevan yksi- ja kaksisuuntaisten avointen yhteyksien muodostama kokonaisuus. Hänen mukaansa se rakentuu uniikisti joko aihepiirin tai yksilöiden perusteella internetissä ollen samaan aikaan myös jäsentensä keskinäisistä aliverkostoista syntyvä toiminnallinen ja sosiaalinen yhteenliittymä. (Hintikka 2011, 134–135.)

Hintikka (2011, 125–126) kirjoittaa, ettei sosiaalisessa mediassa ole mitään paikannettavaa tai rajattavaa yksittäistä verkostoa ja siksi käsite eroaa verkkoyhteisön käsitteestä. Hänen mukaansa voidaan ajatella, että yksittäinen verkkopalvelu muodostaisi verkoston, mutta tämä ajattelumalli johtaa tutkimuksellisiin haasteisiin. Hän väittää esimerkiksi Facebookin olevan paikkana tarkasteltuna vain joukko yksilöitä, joilla ei ole mitään tekemistä toistensa kanssa, mutta tämän perään kirjoittaa monien verkkoyhteisöjen yhteisen nimittäjän olevan tietty teema tai aihepiiri, joka viime kädessä yhdistää yhteisön jäseniä. Tämän perusteella uskaltaisni siis väittää, että hevosaiheiset blogit ovat paitsi oma blogosfäärinsä, muodostavat ne myös yhteisen määrittelevän aihepiirin perusteella oman sosiaalisen verkostonsa. Yhteisöllisen oppimisen ajatusta voidaan mielestäni siis soveltaa blogosfääriin, eli tämän verkoston sisällä tapahtuu muun muassa jaettua asiantuntijuutta.

4 Kyselytutkimus

Koska tavoitteena tässä opinnäytetyössä on tutkia blogia ja blogikirjoittamista itsereflektion ja voimaantumisen välineenä sekä ratsastusharrastuksen tukena, oli tarpeellista kartoittaa hevosblogien kirjoittajien kokemuksia kirjoittamisesta. Koska olen itse kirjoittamisen sijasta tyytynyt passiiviseen blogilukijan rooliin, oli opinnäytetyöni kannalta oleellista saada blogin kirjoittamiseen ja siihen liittyviin tuntemuksiin koskevaa materiaalia ihmisiltä, jotka blogia harrastuksensa pohjalta kirjoittavat.

4.1 Tutkimusongelma ja kyselyn toteutus

Tämä kyselytutkimus toteutettiin antamaan taustatietoa ratsastusblogien kirjoittajien motiiveista kirjoittaa blogia. Tutkimusmenetelmäksi muotoutui verkossa toteutettava lomakekysely. Menetelmäksi valikoitui kyselylomake esimerkiksi sähköpostitse tehtävän haastattelun sijaan, koska kyseinen menetelmä koettiin helposti toteutettavaksi sekä varmaksi tavaksi saada riittävästi analysoitavaa dataa tarpeeksi kattavalta joukolta vastaajia. Kyselyä tehtäessä tiedettiin mitä haluttiin selvittää: miksi vastaajat kirjoittavat blogia ja mitä he kokevat siitä hyötyvänsä?

Verkkolomakkeen kysymykset olivat sekä määrällisiä kysymyksiä että laadullisia avoimia kysymyksiä. Lomakkeessa oli yhteensä 13 kysymystä, joista neljä kysymystä oli vapaaehtoisia avoimia kysymyksiä. Tavoitteena oli pitää kysely mahdollisimman selkeänä, lyhyenä ja helposti lähestyttävänä, jotta kynnys kyselyyn vastaamiseen ei olisi liian suuri. Se, mitä haluttiin kyselylomakkeen avulla saada selville, määritteli kysymysten muotoutumista.

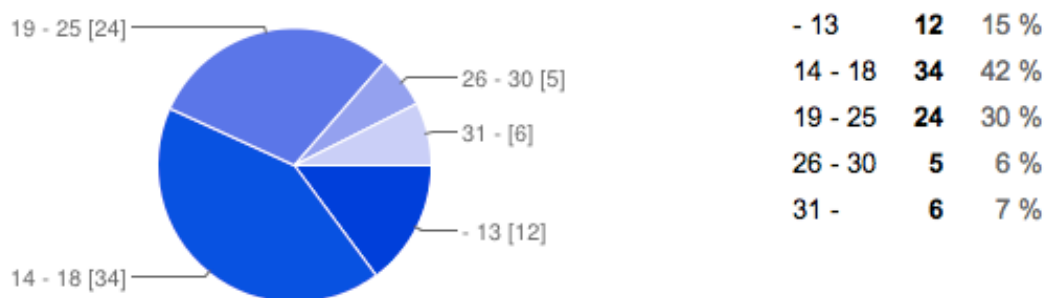
Kyselylomake sekä sen ohella käytetyt saateviestit ovat tässä opinnäytetyössä liitteinä. Liitteessä 1 on kaksi erilaista versiota saateviestistä ja liitteessä 2 vastaavasti lomakekysely kokonaisuudessaan. Kyselyn jakamisessa hyödynnettiin blogiportaali Hippolan Facebook-sivua. Muutamalle bloggaajalle laitettiin kommenttina blogipostaukseen saateviesti sekä linkki kyselyyn. Kysely toteutettiin aikavälillä 23.-28.3.2014. Vastausaikaa kyselylle oli siis vajaa viikko.

4.2 Kyselyn vastaukset

Vastauksia kyselyyn annettiin yhteensä 81 kappaletta. Vastausmäärä oli odotettua suurempi ja sitä voi pitää varsin riittävänä tämän tasoiselle kyselytutkimukselle, jossa pyrittiin saamaan blogikirjoittajien omakohtaisia kokemuksia bloggaamisesta. Kyselyn rakenne koostui kahdesta eri osasta. Alussa kartoitettiin vastaajan taustatietoja sekä hevosharrastus-historiaa aiheisiin liittyvillä kysymyksillä. Toisessa osassa kartoitettiin vastaajan blogeihin ja bloggaamiseen liittyviä asioita.

4.2.1 Vastaajan taustatiedot

Vastaajista 80 kappaletta oli naisia ja vain yksi vastaajista oli mies. Tämä kuvastaa hyvin alalla vallitsevaa sukupuolijakaumaa, jossa naisharrastajien määrä on selkeästi hallitseva. Vuoden 2013 Suomen Ratsastajainliittoon kuuluvasta jäsenmäärästä 5% oli miehiä ja 95% oli naisia (Suomen Ratsastajainliitto 2014b). Ratsastajainliittoon kuuluvi- en osuus ei kuitenkaan kata koko harrastajamäärää, joten jäsenmäärä ei kerro täysin tarkkaa tilastoa ratsastusta harrastavien miesten osuudesta.

Kuvio 4. Vastaajien ikäjakauma (n=81).

Kuviosta 4 näkee ikäjakauman, jossa suurin vastaajajoukko painottuu ikähaitarille 14–25-vuotta. Suurin vastaajajoukko, 34 kappaletta, on iältään 14–18-vuotiaita. Tämä ikäjakauma kuvaa hyvin lajin parissa sekä sosiaalisessa mediassa aktiivisesti toimivien nuorten joukkoa.

4.2.2 Harrastaminen

Kyselyssä selvitettiin myös vastaajien ratsastusharrastuksen taustaa. Kysymykseen millä tavalla hevoset kuuluvat vastaajien arkeen, oli vastaajalla mahdollisuus valita kuudesta vastausvaihtoehdosta useampi vaihtoehto. 43 kappaletta vastanneista (n=81) omistaa hevosen tai hevosia. Yksi vastanneista valitsi kaikki valittavina olevat vaihtoehdot vastaukseksi. Vastaajista 28 kappaletta valitsi vaihtoehdon “hoidan hevosta/ hevosia”, ja heistä suuri osa vastasi myös joko vuokraavansa hevosta/ hevosia tai ratsastavansa ratsastuskoulussa. Vastausten perusteella 17 vastaajaa ratsuttaa hevosia ja kohdan “muu” vastaukseksi valitsi 7 vastaajaa. Kohdan “muu” avoimia vastauksia olivat

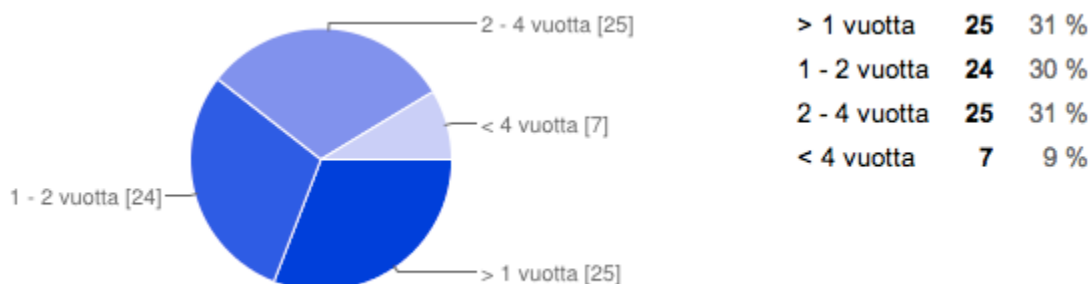
muun muassa “opetan ratsastusta”, “kilpaillen ja valmentaudun muiden hevosilla”, “ylläpitohevonen” sekä “opiskelen hevosenhoitajaksi”.

Suurimmalle osalle vastaajista (n=81) hevoset kuuluvat arkeen yli 3 kertaa viikossa. Tämän vaihtoehdon valitsi 64 vastaajaa. 13 vastaajaa kertoo hevosten kuuluvan arkeen 2–3 päivää viikossa ja yhden kerran tai vähemmän viikossa sai vastauksia 4 kappaletta. Vastaajat ovat siis selkeästi tällä mittapuulla aktiiviharrastajia. Vastaajista 36 kertoo valmentautuvansa säännöllisesti, eli vähintään kaksi kertaa viikossa. Loput ja suurempi osa vastaajista, 45 kappaletta, valmentautuvat siis vähemmän. Kuitenkin 47 vastaajaa kertoo kilpailevansa.

Avoimeen kenttään hevostaustastaan vastasi 34 vastaajaa. Vastaukset olivat kiitettävän pitkiä, ja niistä kävi ilmi vastaajien hevostaustojen monimuotoisuus. Kysymykseen vastanneista (n=34) 20 kirjoitti omistavansa hevosen, viisi vuokraa hevosta tai hevosia. Loput yhdeksän vastaajaa kirjoittivat joko hoitavansa hevosia, vasta palanneensa aikuisiällä satulaan, kilpailevansa muiden hevosilla tai ratsastavansa ratsastuskoulussa. Osalla vastaajista oli koko perhe mukana hevosten parissa.

4.2.3 Blogin käyttö

Kyselyn toinen osio koostui blogeihin ja bloggaamiseen liittyvistä kysymyksistä. Kuviossa 5 on esitettyä vastaajien jakauma kysymykselle, kuinka kauan olet kirjoittanut blogia. Vastaukset jakautuivat melko tasaisesti kolmen vastausvaihtoehdon välille. Vastaajista (n=81) vain seitsemän on kirjoittanut blogia yli neljä vuotta.

Kuvio 5. Vastaajien blogikirjoittamisen historia vuosissa mitattuna (n=81).

Avoimeen kysymykseen, jossa kartoitettiin blogikirjoittamisen motiiveja, vastauksia tuli 43 kappaletta. Tämän vastaajamäärään perusteella hieman yli puolet kyselyyn vastanneista (81) oli halukkaita kirjoittamaan vapaaseen kenttään. Tästä vastaajajoukosta (n=43) 30 vastaajaa kirjoitti bloggaamisen aloittamisen syyksi perinteisen treenipäiväkirjan muuttamisen helpommin seurattavaan sähköiseen muotoon. Heidän mukaansa blogin avulla on helppo selata vanhoja treeniohjelmia. Näistä 30:stä vastaajasta 12 kirjoittaa nimenomaan haluavansa seurata blogin ja verkossa toimivan treenipäiväkirjan avulla omaa sekä hevosensa kehittymistä. Vastaajajoukosta (n=43) 13 kirjoittaa syyksi ulkopuolisen paineen kuten kaverit tai ”muu massa”. Heistä kuusi kirjoittaa kuitenkin suurimman motiivin olleen treenipäiväkirja ja kehittymisen analysointi ja seuraaminen. Loput kahdeksan vastaajaa kirjoittaa bloggaamisen aloittamisen syiksi kivan harrastelun, kokeilunhalun, kuvien jakamisen, ratsastuskoulun arjen kuvaamisen sekä halun jakaa tietoa.

Seuraavaksi kysyttiin vastaajien blogiin kirjoittamisen tahdistista. Kuviossa 6 näkyy vastaajien (n=81) jakautuminen. Yli puolet vastanneista (49) vastaa blogin päivitystahdin olevan viikoittaisella tasolla. Vain neljä vastanneista päivittää blogia päivittäin ja 11 vastaa blogin päivittyvän muutamia kertoja kuukaudessa. 17 vastanneista valitsi vaihtoehdon ”muu”. Näiden vastauksien perusteella 11 kirjoitti päivittävänsä blogia vähintään 2–4 tai 3–7 kertaa viikossa, riippuen ajankäytöstä sekä postausaiheista. Kolme kirjoitti blogin olevan tällä hetkellä tauolla ja loput kaksi kertoivat päivitystahdinsa olevan useita kertoja kuussa ja yksi jätti kentän tyhjäksi.

Kuvio 6. Vastaajien blogin päivitystahti.

Seuraavaksi kysyttiin vapaaehtoisella avoimella kysymyksellä, mitä aiheita vastaajat käsittelevät pääsääntöisesti blogeissaan. Tähän vastauksia tuli 51 kappaletta. Vastaajajoukosta (n=51) 22 kirjoitti pääsääntöisen aiheen ja teeman blogikirjoituksissa olevan valmentautuminen. Tähän sisältyi myös nuorten hevosten ratsuttaminen sekä postaukset kilpailuista. 28 vastaajaa kirjoitti aiheiden pyörivän yleisesti hevosten ja talliarjen

ympärillä. Muutamat painottivat, ettei blogilla ollut mitään kantavaa teemaa. Vain yksi vastanneista kirjoitti keskittyvänsä blogissaan tietyn hevosrodun ympärille. Lisäksi kuusi vastanneista kertoi kirjoittavansa hevosten ohella myös vähän muusta elämästään.

Vastaajista (n=81) 79 kertoo seuraavansa aktiivisesti muita hevosaiheisiä blogeja. Viimeisessä avoimessa kysymyksessä kartoitettiin ja aktivoitiin vastaajia pohtimaan blogikirjoittamisen hyötyjä hevosharrastukselle tai -ammattille. Tähän kysymykseen on vastauksia tullut 43 kappaletta. Tästä vastaajajoukosta (n=43) 25 vastaa suoraan, että kirjoittamisesta on selvää hyötyä harrastukselle oman kehittymisen seuraamisella ja analysoinnilla. Heidän mukaansa blogin ja kirjoittamisen kautta on helppo nähdä ja korjata ratsastuksellisia virheitä. Asioiden pohtimisella on myös selvä yhteys itsensä kehittymisen kokemiseen. Kirjoittamisen avulla on mahdollisuus saada oivalluksia sekä kehitysideoita. Blogin nähtiin helpottavan opitun kertaamista. Kirjoittamisesta on hyötyä onnistumisten ja epäonnistumisten käsittelyssä. Kirjoittamisen avulla oman itsensä ja hevosen tutkiminen on mahdollista. Lisäksi 11 vastaajaa kirjoittaa hyötyneensä blogista muulla tapaa, kuten sponsorein, yhteistyökumppanuuksilla, tuotelahjoilla tai löytäneensä valmentajan blogin kautta. Näistä yhdestätoista vastaajasta kuusi kirjoittaa rahallisessa mielessä selkeästi hyötyneensä blogista. Kukaan vastanneista ei kuitenkaan pidä sponsoreiden ja tuotelahjojen toimivan motivaationa kirjoittamiselle.

4.3 Päätelmät

Kyselyn otannan ja vastausten perusteella voidaan päätellä, että bloggaaminen on hevosharrastajien keskuudessa varsin tuore ilmiö. Vastaajista vain seitsemän on kirjoittanut blogia yli neljä vuotta, 49 vastaajaa on blogannut yhdestä neljään vuotta ja loput 25 vastanneista on blogannut alle vuoden.

Yli puolella vastanneista oli oma hevonen, mutta oman hevosen omistaminen se ei selkeästikään ole ehto bloggaamiselle. Blogia voi kirjoittaa niin hevosen vuokraaja, hoitaja, ratsuttaja kuin ratsastuskoulussa käyvä. Suurimmalle osalle vastaajista hevoset kuuluivat arkeen enemmän kuin kolme kertaa viikossa, joten blogikirjoittamisen ja aktiivisen harrastamisen yhteys on selkeä. Blogeja päivitetään eniten viikottasolla, mutta vastauksista voi päätellä, että päivystahtia on vaikea määritellä. Muu elämä sekä blogipostausten aiheet määrittelevät pitkälti blogin päivittymistä. Vastausten perusteella väittäisin viikottasolla useita kertoja viikossa tapahtuvan kirjoittamisen olevan suosituin päivystahti.

Blogi nähdään selkeästi sähköisenä treenipäiväkirjana, jossa on perinteistä päiväkirjaa helpompi palata treeneissä ja tapahtumissa taaksepäin. Kuitenkin pieni joukko vastaa-jia kertoo kirjoittavansa blogia puhtaasti blogin kirjoittamisen vuoksi, koska muutkin tekevät niin, tai koska se on kivaa ajanvietettä. Lisäksi blogien teemat ja aiheet pyörivät yleisesti hevosten ja ratsastuksen ympärillä. Kuitenkin se tavoitteellinen joukko ratsas-tajia kertoo blogin aiheiden pyörivän pääsääntöisesti valmentautumisen, treenien sekä kilpailujen ympärillä.

Lähes kaikki (79) vastanneista (n=81) kertoo seuraavansa aktiivisesti muita hevosai-heisia blogeja. Ratsastusblogit siis selkeästi linkittyvät toisiinsa, kirjoittajien ollessa li-säksi aktiivisia lukijoita ja kommentoijia. Vastausten perusteella blogi koetaan selkeästi hyödyksi harrastukselle. Kirjoittaminen koetaan hyödylliseksi oman kehittymisen seu-raamisessa ja analysoinnissa. Blogi nähdään helppona kanavana omien ratsastukses-sa tapahtuvien virheiden näkemisessä ja korjaamisessa. Blogin avulla kirjoittaja voi käsitellä ratsastuksellisia onnistumisia ja epäonnistumisia, sekä oppia sen avulla. Poh-tivalla kirjoittamisella nähdään selkeä yhteys oman itsensä sekä hevosen kehittymisen kokemiseen. Kirjoittamisen ja blogin kautta on myös mahdollisuus löytää uusia yhteyk-siä ja ystäviä. Pieni joukko on saanut bloginsa kautta myös sponsorin, rahallista hyötyä ja tuotelahjoja, mutta he eivät nähneet tätä edellytyksenä saati motivaationa blogin kirjoittamiselle.

Vaikka avoimiin kysymyksiin (4 kappaletta) vastasi järjestäen vain noin puolet kyselyyn vastanneista, oli avointen kysymysten vastaukset laadultaan varsin rikkaita ja monipuo-lisia. Vastausten perusteella voidaan todeta ainakin pienen ja aktiivisen harrastaja- ja bloggaajajoukon kokevan bloggaamisen erittäin tarpeelliseksi ja hyödylliseksi oman harrastamisen tukena. Kirjoittaminen nähdään selkeänä itsereflektion välineenä ja ku-vien, videoiden sekä kirjoittamisen koetaan auttavan etenkin omien virheiden korjaami-nessa. Reilusti yli neljäsosa (30) koko vastaajajoukosta (n=81), sekä kolmannes kysy-mykseen vastanneista (n=43) näkee syyksi bloggaamiselle treenipäiväkirjan pitämisen verkossa. Tämä kertoo ratsastusblogien olevan talliarjen kuvaamisen lisäksi yksi osa harrastusta sekä työkalu oppimiselle ja ratsastuksessa kehittymiselle.

5 Blogi harrastamisen tukena

Tässä luvussa pohditaan ja kootaan blogikirjoittamisen hyödyt harrastamisen tukena. Aluksi tarkastellaan Suomen ratsastuskulttuuria sekä kartoitetaan ratsastuksen suosiota harrastajalukumäärien avulla ja pohditaan, miksi ihmiset ylipäätään päätyvät harrastamaan ratsastusta. Seuraavaksi tarkastellaan blogeihin ja bloggaamiseen hevos- ja ratsastuskulttuurin parissa. Esitellään kaksi uutta hevosmediaa. Lopuksi peilataan kyselytutkimuksen, kirjallisen teoria-aineiston sekä ratsastusblogin ja sen kirjoittamisen toisiinsa.

Sosiaalisen median ydin on vuorovaikutuksessa, käyttäjien välisessä kommunikaatiossa sekä oman sisällön tuottamisessa. Sosiaalisessa mediassa käyttäjät eivät ole vain vastaanottajia, vaan ovat aktiivisesti osallisina esimerkiksi kirjoittamalla, kommentoimalla, jakamalla tai luomalla uusia kontakteja. Sosiaalisessa mediassa eletään hetkessä ja ollaan klikkauksen päässä ajankohtaisista asioista. Hevosharrastajien kirjoittamat blogit ovat yksi pieni ja tiivis joukko sosiaalisen median verkostossa.

5.1 Katsaus Suomen ratsastuskulttuuriin

Ratsastus harrastuksena ei katso ikää tai sukupuolta. Se on Suomen tilastoissa (Kansallinen liikuntatutkimus 2009–10) lasten ja nuorten suosimista urheilulajeista sijalla 12. Laji on kasvattanut suosiotaan huomasti myös aikuisten parissa, siinä missä 3–18-vuotiaita harrastajia tutkimuksen mukaan on 63 000, on 19–65-vuotiaiden harrastajien määrä kasvanut edellisen tutkimuksen (Kansallinen liikuntatutkimus 2005–2006) 57 000 harrastajasta 81 000. (Suomen Ratsastajainliitto 2014b.) Kuvio 7 havainnollistaa vielä ratsastuksen suosion kasvua 19–65 -vuotiaiden harrastajien parissa vuodesta 1994 vuoteen 2010. Kuvassa on listattuna harrastukset suosittuusjärjestyksessä 16–32, jossa ratsastus pitää sijaa 17. Listassa ratsastuksen edelle menevät muun muassa jalkapallo ja jääkiekko, mutta esimerkiksi taitoluistelu ja yleisurheilu jäävät listassa alemmalle sijalle.

Lajien harrastajamääriä 19-65-vuotiaiden keskuudessa

	1994	1997-98	2001-02	2005-06	2009-10
Luistelu.....	67.000	59.000	60.000	56.000	88.000
Ratsastus	22.000	34.000	49.000	64.000	81.000
Lentopallo	153.000	126.000	104.000	103.000	83.000
Tennis	107.000	93.000	78.000	76.000	80.000
Jooga.....	--	--	--	--	62.000
Suunnistus	40.000	36.000	45.000	42.000	35.000
Soutu	26.000	42.000	34.000	39.000	30.000
Lumilautailu	---	8.000	17.500	29.000	30.000
Keilailu.....	24.000	25.000	22.000	24.000	28.000
Melonta.....	9.500	13.000	18.500	22.000	26.000
Nyrkkeily	12.000 *	10.000	12.500	18.000	23.000
Pesäpallo.....	20.000	14.000	14.500	16.500	23.000
Koripallo.....	28.000	32.000	21.000	26.000	21.000
Moottoripyöräily	13.700 *	5.000	13.500	9.500	21.000
Kaukalopallo	64.000	55.000	47.000	47.000	19.500
Ammunta.....	20.000	17.000	16.000	13.000	16.500

Kuvio 7. Kansallisen Liikuntatutkimuksen tilastotietoa harrastajien lukumääristä.

Lisäksi potentiaalisten lajin harrastajien eli aikuisten, jotka ilmoittavat halukkuutensa alkaa harrastaa lajia, määrä vuonna 2009–2010 oli 67 000, kun vastaava luku neljä vuotta aiemmin oli 57 000. Parhaimmillaan ratsastusta harrastaa sesonkiaikaan noin 170 000 suomalaista. Suomen Ratsastajainliiton arvio perustuu Kansalliseen liikuntatutkimukseen 2009–10, jonka jälkeen liiton jäsenmäärä on noussut. Tämä trendi heijastaa myös harrastajakunnan kasvua, jonka perusteella kyseinen määrä on arvioitu. Kymmenessä vuodessa koko harrastajakunta sekä Ratsastajainliiton jäsenmäärä on lähes kaksinkertaistunut. Vuoden 2013 lopussa liiton kokonaisjäsenmäärä oli 49 970. (Suomen Ratsastajainliitto 2014b.)

Suomessa toimivan vuonna 1920 perustetun ratsastusurheilun ja -harrastuksen hallinto- ja edunvalvontajärjestön Suomen Ratsastajainliiton mukaan ratsastus on tasa-arvoinen, luonnonläheinen ja monipuolinen liikuntamuoto, joka sopii lähes kaikille ikään, kokoon ja sukupuoleen katsomatta. Tämän lisäksi ratsastusta voi harrastaa ympäri vuoden niin maaseudulla kuin kaupungeissa. (Suomen Ratsastajainliitto 2014a.) Tämän hevosurheilijoille ja -harrastajille suunnatun liiton keskeisiä toiminta-alueita ovat ratsastuksen harrastamisen ja kilpaurheilun edistämisen lisäksi hevosen hyvinvointi, turvallisuus, nuorisotyö sekä muut monipuoliset liikuntamahdollisuudet ratsain ja hevosen kanssa. Ratsastajainliitolla on oma valmennuskeskus, joka on Ypäjän Hevosopisto. (Suomen Ratsastajainliitto 2014b.)

Ratsastaminen harrastuksena paitsi kehittää tasapainoa, koordinaatiokykyä että rytmittajua, myös opettaa toimimaan yhteistyössä eläimen kanssa ja sen myötä auttaa kehit-

tämään vastuuntuntoa sekä omasta itsestä että toisesta elävästä olennosta. Laji tarjoaa sosiaalista kanssakäymistä hevosten lisäksi erilaisten ihmisten ja eläinten parissa. Ratsastusta voi harrastaa niin yksin kuin yhdessä perheen tai ystävien kanssa. Usein hevuskärpänen puree useampaa perheenjäsentä samalla kertaa, jolloin yhteinen harrastaminen on omiaan vahvistamaan perheen sisäisiä siteitä. Jos harrastuksen aloittaessa ei vielä ystäviä ole, yhteinen rakkaus lajiin luo laajoja ystäväverkostoja ja -piirejä. Tallielämän yksi rikkaimmista hedelmistä mielestäni onkin juuri nuo harrastuksen mukanaan tuomat ja kehkeytyneet ystävä- ja tukiverkostot.

Ratsastus luo monipuolisuudessaan myös hyvin laajat harrastusmahdollisuudet. Osa harrastaa omaksi ilokseen ratsastuskoulussa kerran pari viikossa, samalla kun osa valmentautuu lajin parissa kilpailumielessä. Harrastajia on joka lähtöön ja harrastamisen tasoon vaikuttaa tietenkin se, ratsastatko ratsastuskoulun hevosella, vuokraatko hevosta tai omistatko itse hevosen. Hevosen kanssa puuhastelu tarjoaa rauhoittumista luonnon helmassa tai sykkeen nostattavaa treenaamista ratsastushalliin suojissa. Laji on myös siinä mielessä kokonaisvaltainen, että se ei jää talliin, kun sieltä poistuu, vaan kulkee elämäntapana mukana koko ajan. Ratsastusharrastaminen voi tarkoittaa klassisen kouluratsastuksen lisäksi useita eri alalajeja, kuten esteratsastus tai vikellys.

Ratsastuksen kilpalajeiksi on listattu esteratsastus, kouluratsastus, kenttäratsastus, vammaisratsastus, valjakkoajo, lännenratsastus, matkaratsastus, vikellys ja islanninhevosten askellajiratsastus. Vikellystä lukuun ottamatta ratsastuksessa naiset ja miehet kilpailevat tasavertaisina samoissa luokissa. Olympialajeina ratsastuksesta ovat este-, kenttä- ja kouluratsastus sekä paralympialaji vammaisratsastus. Suomessa järjestettiin ensimmäiset kouluratsastuskilpailut vuonna 1911. (Suomen Ratsastajainliitto 2014b.)

Ratsastus on harrastuksena kuitenkin varsin kallis. Tämän lisäksi kenttäratsastus, yksi ratsastuksen alalajeista, on vielä luokiteltu yhdeksi vaarallisimmista urheilulajeista (Färdig 2013). Vastapainona edellä mainituille väitteille harrastus tarjoaa monipuolisuudessaan hyvät puitteet harrastamiselle, itsensä kehittämiseksi, sosiaaliselle kanssakäymiselle niin eläimen kuin ihmisen kanssa sekä kasvattaa vastuuntuntoa ja parhaimmillaan antaa jatkuvia onnistumisen iloja, siinä missä muutkin harrastukset.

5.2 Hevosblogit – onko niitä?

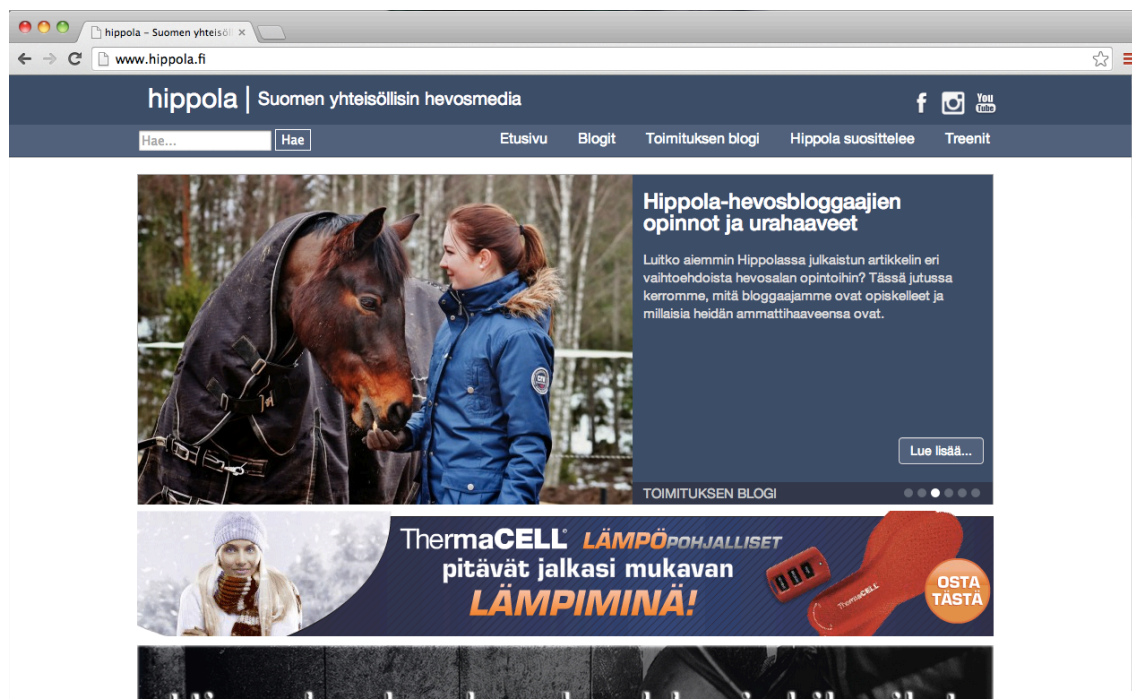
Ratsastusharrastajien määrä Suomessa sesonkiaikaan on reilusti yli 150 000 harrastajaa. Suomen Ratsastajainliiton jäseniä vuonna 2013 oli noin 50 000. Tästä joukosta vain murto-osa kirjoittaa blogia. Mutta alalla vallitsee kuitenkin selkeä oma blogikulttuurinsa. Viimeisen vuoden sisällä on syntynyt kaksi hevosalan ihmisille suunnattua portaalaa, joiden keskeinen sisältö ja sen tuottaminen perustuu blogeihin.

Opinnäytetyötä varten tehtyyn kyselyyn vastasi 81 vastaajaa. Kyselyä jaettiin Hippola hevosmedian Facebook-sivulla, jossa on tykkääjiä vajaa 3500. Lifestyle-blogeihin suuntautuneella Lily.fi:llä on kirjoitushetkellä (20.4.2014) tykkääjiä Facebookissa noin 8700 ja blogiportaali blogbookilla noin 2500 tykkääjää. Tykkääjien määrästä voi päätellä, että kysyntää hevos- ja ratsastusblogien keskuudessa riittää.

5.2.1 Hippola

Hippola on yhteisöllinen hevosmedia ja suomalaisten hevosharrastajien kohtaamispaikka, joka kokoaa yhteen niin suomalaisia ratsastusblogeja kuin muuta hevosaiheista sisältöä. Hippolan toimittajakuntana toimii hevosharrastajayhteisö. Hippola on saanut alkunsa portaalien perustajien huomatessa tarpeen luoda hevosten ystäville median, joka tarjoaa kaikenlaisia hevosharrastajia kiinnostavaa sisältöä. Samalla suositaan vuosi vuodelta kasvattavat hevos- ja ratsastusblogit loivat idean hevosharrastajien omasta blogiyhteisöstä. Hippola mainitsee haluavansa myös tällä tavoin tukea bloggaajiaan heidän hevosiin ja ratsastukseen liittyvissä tavoitteissa ja unelmissa. (Hippola 2014.)

Hippolalla ei ole oikeuksia puuttua bloggaajiensa blogisisältöihin, vaan bloggaajat vastaavat itse oman bloginsa sisällön julkaisemisesta. Sivuston bloggaajat saattavat hyötyä portaaliin tuottamastaan sisällöstä rahallisesti, mutta bloggaajat ovat sitoutuneet tuomaan blogissaan selkeästi esille mahdollisen markkinayhteistyön. Kuviossa 8 havainnollistava kuva portaalien etusivusta. Sivunäkymässä pääelementtinä toimii kuvakaruselli, jossa vaihtuu lukemaan houkutteleva teksti ja kuva jokaisen Hippolan kanssa yhteistyössä bloggaavan blogin uusimmasta blogipostauksesta.

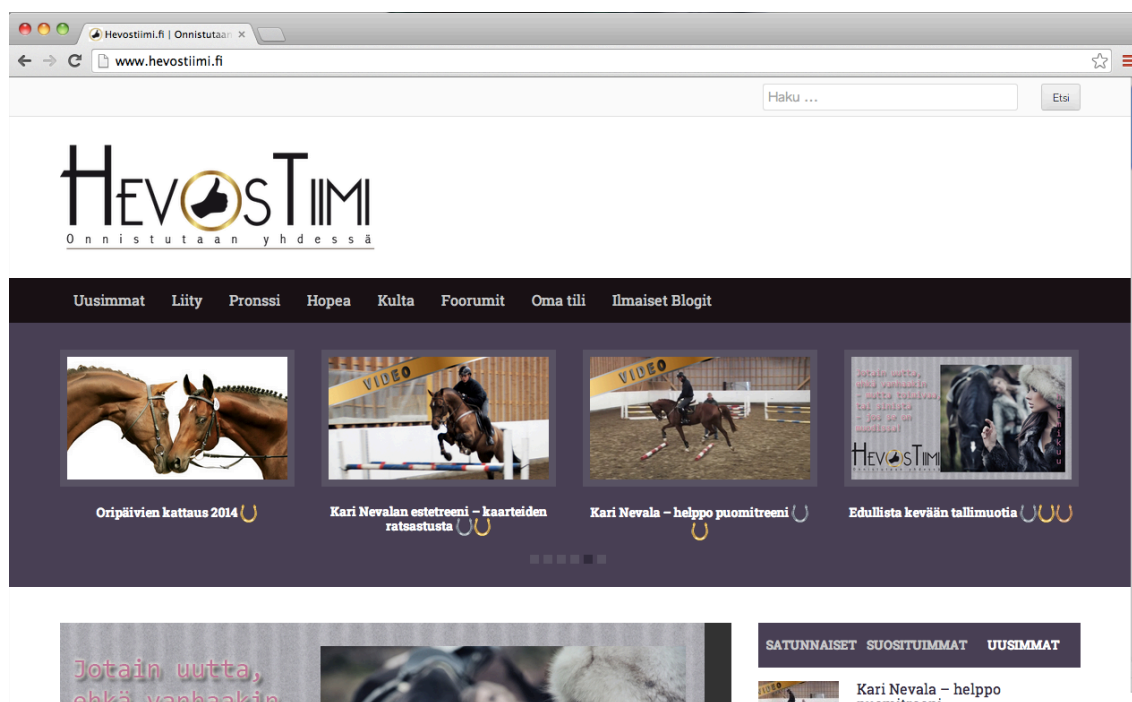
Kuvio 8. Näkymä www.hippola.fi-etusivusta.

Mielestäni tämänlainen yhteisöllistävä ja bloggaajia eteenpäin kannustava portaali on varsin tervetullutta hevosalalle internetissä. Sivustolla on myös Toimituksen blogi -osio, jossa on toimituksen tekemiä kirjoituksia ja henkilöhaastatteluja muun muassa sivuston bloggaajista ja heitä koskevista eri aiheista, kuten tulevaisuuden haaveista. Toimituksen blogiartikkelit sisältävät myös asiantuntijoiden erilaisia juttusarjoja, jotka käsittelevät jollakin tapaa asiantuntijan omaa osaamisalaa, kuten esteratsastus ja siihen liittyvät treenit tai muut aiheet. Tämänlainen harrastajien ja alan ammattilaisten keskinäinen yhteiselo samalla sivulla on varsin kannustavaa, ja bloggaajat saavat siitä varmasti rahallisen tai materiaalsen hyödyn lisäksi myös henkistä kannustinta niin bloggaamiseen kuin harrastamiseensa.

5.2.2 Hevostiimi

Hevostiimi on vuoden 2013 loppupuolella perustettu hevosihmisille suunnattu portaali, joka tarjoaa käyttäjilleen viikoittain uusia blogiartikkeleita ja videoita hevosalan ammattilaisilta. Yhteistyössä on mukana eri lajien valmentajia, ratsastuksenopettajia, tallinpitäjiä, eläinlääkäreitä, kengittäjiä ja hevosenhoitajia. Hippolasta poiketen tämä mediaympäristö sisältää enimmäkseen maksullista materiaalia sekä vähemmän harrastajien tuottamaa sisältöä. Käyttäjällä on mahdollisuus kolmeen eritasoiseen jäsenyyteen:

pronssi, hopea ja kulta, jotka oikeuttavat arvojärjestyksessä pronssista kultaan enenevässä määrin sisältöä. Eri tasojen välillä on siis erilaisia sisältöä rajoittavia muureja ja luonnollisesti ilmaiskäyttäjille on kaikista suppein valikoima sisältöä. Hevostiimi ei tunnu yhtä blogikeskeiseltä hevosmedia kuin Hippola. Esittelytekstissä ylläpitäjät kuitenkin ilmoittavat, että käyttäjillä on mahdollisuus vaikuttaa sisältöön kuten, esimerkiksi siihen, mistä aiheista kirjoitetaan (Hevostiimi 2014).

Kuvio 9. Näkymä www.hevostiimi.fi-etusivusta.

Kuviossa 9 on havainnollistava kuva Hevostiimin etusivusta. Hevostiimi tarjoaa Netti TV -lähetystyksiä, keskustelufoorumia sekä jäsenille mahdollisuuden tarjouksiin ja alennuksiin yhteistyökumppaneilta. Hevostiimi on moniulotteisempi hevosmedia kuin Hippola. Tämän oppimisympäristön tarkoitusperä ei kuitenkaan ole niinkään virtuaalisen hevoskulttuurin yhteisöllistäminen. Hevostiimi toimii enemmänkin sähköisenä tieto- ja materiaalipankkina hevosihmisille internetissä. Sisältö on kommentteja ja forumkeskusteluja lukuun ottamatta ennalta määritettyä, toisin kuin Hippolassa, jossa bloggaajat vastaavat itse oman bloginsa sisällöstä.

5.3 Hevosblogit voimaantumisen ja itsereflektion välineenä

Opinnäytetyötä varten tehdyn kyselytutkimuksen vastausten, erityisesti avointen vastausten perusteella voidaan väittää, että blogikirjoittajat kokevat blogin ja sen kirjoittamisen hyödylliseksi heidän ratsastukselleen. Samoin kuin oikeassa elämässä tapahtuva yhteisöllisyys ja oma yhteisönsä hevospöihin, seurojen, ratsastuskoulujen ja talliympäristön sisällä, voidaan hevoskulttuurin, sen alaisuudessa vaikuttavien blogien sekä näiden välineiden kautta toimivien yksilöiden nähdä kokevan samanlaista yhteisön ja yhteisöllisyyden tunnetta virtuaalisessa maailmassa. Yhteisöllisen oppimisen ajatusta voidaan peilata hevosalan blogosfääriin, jota tässä tapauksessa pidetään omana oppimisyhteisönä, jossa jokainen yksilö voi jakaa eri oppimistapahtuman älyllisiä osa-alueita ja niihin liittyviä asioita. Bloggaaja voi näin ollen oppia toiselta bloggaajalta esimerkiksi käsittelemällä omassa blogikirjoituksessaan muiden bloggaajien ajatuksia ja väittämiä. Kyselyssä esitettyyn kysymykseen siitä, seuraako vastaaja aktiivisesti muita hevosaiheisiä blogeja, lähes kaikki (79 kappaletta) kyselyyn vastanneista (n=81) vastasi myönteisesti. Blogin kirjoittamisella nähtiin olevan hyötyä myös erilaisten sosiaalisten verkostojen luomisessa ja niiden soveltamisessa oikeaan elämään.

Kyselyn analysoinnissa parasta antia ja tutkimukselle laadullista materiaalia olivat ehdottomasti vapaaehtoisten kysymysten vastaukset. Blogin kirjoittamisen motiiveiksi kysymykseen vastanneista selkeä enemmistö kirjoitti blogin toimivan eräänlaisena sähköisenä treenipäiväkirjana. Blogin avulla nähtiin hyötyjä etenkin oman, mutta myös hevosen kehityskaaren tarkastelussa. Blogin nähtiin auttavan ratsastuksessa tapahtuneiden onnistumisten ja epäonnistumisten käsittelyssä sekä analysoinnissa. Blogia käytetään selkeästi oppimispäiväkirjojen tavoin oman osaamisen reflektointiin. Blogia voidaan siis pitää itsereflektion välineenä ratsastuksen ja siinä kehittymisen näkökulmasta. Etenkin pohtivalla kirjoittamisella vastaajat näkivät yhteyden kokemukseen oman itsensä kehittämisestä. Mahdollisuus selata vanhoja postauksia nähtiin hyödylliseksi apuvälineeksi.

Koska bloggaaminen nähtiin selkeästi hyödylliseksi tavaksi reflektoida oppimista, tarkastella omaa kehityskaarta sekä luoda sosiaalisia verkostoja, voidaan päätellä sen aiheuttavan kirjoittajassa myös voimaantumisen tunteita. Jos kirjoittaja näkee bloggaamisen myönteisenä ja mukavana harrastuksena tai tarpeellisenä välineenä oman ratsastuksen kehittymiselle, voidaan voimaantumisteoriaan peilaten olettaa, että erilais-

ten voimaantumiseen vaikuttavien osaprosessien keskinäiset yhteydet näin ollen täydentävät toisiaan. Unelmilla ja päämäärien asettamisella nähtiin olevan ratkaiseva asema ihmisen voimaantumisen kannalta (Siitonen 1999, 119). Blogikirjoituksissa usein pohditaan oman tekemisen kautta seuraavia tavoitteita, saavutettavia päämääriä ja unelmia tulevaisuuden näkymistä. Voimaantuminen on itsestä lähtöisin oleva prosessi, joten oman oppimisen reflektoinnilla, itsereflektilla ja minäkuvan tutkiskelulla sekä myönteisellä asenteella blogikirjoittamisen voidaan nähdä auttavan blogikirjoittajan voimaantumisen saavuttamisessa.

6 Yhteenveto

Johdannossa ja tiivistelmässä esittelin työn keskeisiksi tavoitteiksi selvityksen siitä, mikä saa ratsastajat kirjoittamaan blogia ja mitä hyötyjä he kokevat siitä saavansa. Esitin pohdintoja, voiko blogin avulla oppia ja saada tukea ratsastusharrastukselle. Teemoiksi tutkittavan aiheen ympärille muodostuivat itsereflektion, voimaantumisen ja yhteisöllisyyden käsitteet. Luin aiheeseen liittyvää kirjallisuutta, sekä perehdyin aihetta sivuaviin verkkosivuihin ja -dokumentteihin. Päätin lisäksi toteuttaa verkossa kyselyn bloggaajille, koska koin tutkimuksen kannalta tärkeäksi saada blogikirjoittajilta omia pohdintoja suhteessa omaan bloggaamiseen ja ratsastukseen.

Keskeisinä tuloksina opinnäytetyössäni voin pitää itsereflektion, voimaantumisen ja yhteisöllisyyden käsitteiden sekä blogin kirjoittamisen välillä ilmennyt selkeää yhteyttä. Osa kyselyyn vastanneista bloggaajista kertoi suoraan hyödyntävänsä blogia ja blogikirjoittamista ratsastuksensa tukena. Moni vastanneista perusteli bloggaamisen aloittamista tarpeella sähköiselle treenipäiväkirjalle. Osalle peruste bloggaamiselle oli vain mukava harrastus, ystävien ja massan paine, puhdas halu kirjoittaa tai ladata valokuvia esille nettiin. Vastaajat kertoivat hyötyneensä blogikirjoittamisesta niin ratsastuksellisesti, tuotelahjoin, sponsorein kuin uusien ystävien ja verkostojen muodossa. Moni vastaajista koki kirjoittamisen hyväksi tavaksi oppia virheistä, analysoida treenejä, käsitellä onnistumisia ja epäonnistumisia sekä tarkastella hevosen ja oman itsensä kehityskaarta. Voidaan siis todeta, että kirjoittajan näkökulmasta blogin kirjoittamisella voi tosiaan olla hyötyä ratsastuksen tukena.

Olin positiivisesti yllättynyt, miten paljon vastauksia sain verkkokyselylleni. Blogiportaali Hippola jakoi omalla Facebook-sivullaan kyselyni linkin, jonka jälkeen vastausten mää-

rä lähti kapuamaan hurjaa vauhtia ylöspäin. Näin jälkikäteen ajatellen, olisin voinut tarkemmin miettiä kysymyksiä sekä niiden asettelua uudelleen. Avointen kysymysten vastausten määrä yllätti myös. Jokaiseen avoimeen kysymykseen vastasi noin puolet koko kyselyyn vastanneiden määrästä.

Tämän opinnäytetyöprosessin aikana opin ennen kaikkea itsestäni paljon. Opin, miten tärkeitä näin ison kirjoitusprosessin sekä tutkimuksen aikana on priorisoida ja aikatauluttaa tehtäviä asioita. Oma aikataulutukseni ei onnistunut ollenkaan ja työhön tarttuminen oli erittäin haastavaa. Teorioiden ja käsitteiden kautta oli hienoa oivaltaa niiden keskinäisiä yhteyksiä.

Opinnäytetyötä voivat soveltaa muutkin harrastajat kuin ratsastajat, koska työssä tarkastellaan voimaantumisen, itsereflektion sekä yhteisöllisyyden käsitteitä yleisellä tasolla. Teorioita sovelletaan myös yleisesti suhteessa kirjoittamisprosessiin. Myös sosiologian tai psykologian alaa opiskelevia voi aihe kiinnostaa. Sosiaalinen media ja verkko-yhteisöt ovat, kuten opinnäytetyön tekstissä käy ilmi, jatkuvassa muutoksessa. Blogit ja niiden muodot muuttuvat, mutta kirjoittaminen työkaluna, hyödyntämisenä oppimisessa sekä itsereflektiossa säilyy varmasti muuttumattomana. Aiheeseen voisi jatkotutkimuksessa paneutua vielä syvällisemmin, sekä keskittyä esimerkiksi vain yhden teorian näkökulmasta itse kirjoittamisprosessiin ja sen myönteisten vaikutusten tutkimiseen kirjoittajan näkökulmasta.

Lähteet

Aula, Pekka, Matikainen, Janne & Villi, Mikko 2006. Verkko yhteiskunnallisena tilana. Aula, Pekka, Matikainen, Janne & Villi, Mikko (toim.): Verkkoviestintäkirja. Helsinki: Yliopistopaino. 9–22.

Blogilista 2014. Blogilista.fi [verkkosivu] <www.blogilista.fi> (Luettu 20.2.2014).

Burrows, Terry 2011. Blogis, Wikis, Facebook and More. Lontoo: Carlton Books Limited.

Domingo, David & Heinonen, Ari 2009. Blogit journalismin muutoksen merkkeinä. Esa Väliverronen (toim.): Journalismi murroksessa. Helsinki: Gaudeamus Helsinki University Press. 68-87.

Färdig, Jarmo 25.10.2013. Kenttäratsastus on maailman vaarallisin urheilulaji. Helsingin Sanomat. [verkkosivu] <<http://www.hs.fi/urheilu/a1382595567400>> (Luettu 3.2.2014).

Hintikka, Kari A. 2007. Web 2.0 – johdatus internetin uusiin liiketoimintamahdollisuuksiin. Helsinki: Tietoyhteiskunnan kehittämiskeskus.

Hintikka, Kari A. 2008. Sanasto – Sosiaalinen media. Jyväskylän Yliopisto. [verkkosivu] <<http://kans.jyu.fi/sanasto/sanat-kansio/sosiaalinen-media>> (Luettu 20.2.2014).

Hintikka, Kari A. 2011. Sosiaalinen media – yhteisö vai verkosto? Seppo Kangaspunta (toim.): Yksilöllinen yhteisöllisyys – Avaimia yhteisöllisyyden muutoksen ymmärtämiseen. Tampere: Tampere University Press. 114–139.

Järvilehto, Lauri 25.1.2010. Avainsana-arkisto: blogosfääri – 10 inspiroivaa blogia ajattelun ammattilaiselle. Ajattelun Ammattilainen. [blogiteksti] <<http://ajattelunammattilainen.fi/tag/blogosfaari/>> (Luettu 3.2.2014).

Järvinen, Tomi 2009. Voimaantumisen (empowerment) arvioinnin haasteita. Ammattikasvatuksen aikakauskirja. 11 (1), 8-17. Luettavissa osoitteessa <http://www.okka-saatio.com/aikakauskirja/arkisto/2009-1/Ammatti09_Jarvinen8_17_2.pdf> (Luettu 10.4.2014).

Kangaspunta, Seppo 2011. Traditionaalista yhteisöstä verkkoyhteisyyteen. Seppo Kangaspunta (toim.): Yksilöllinen yhteisöllisyys – Avaimia yhteisöllisyyden muutoksen ymmärtämiseen. Tampere: Tampere University Press. 15–34.

Karjalainen, Anna Liisa 2012. Elettyä ymmärtämässä – Omaelämäkerrallinen kirjoittaminen ja teksti reflektiona sosiaalialan ammattikorkeakouluopinnoissa. Diakonia Ammattikorkeakoulun julkaisuja. A. Tutkimuksia. Helsinki: Diakonia-ammattikorkeakoulu. Luettavissa osoitteessa
<http://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/54204/A_35_ISBN_%209789524931731.pdf?sequence=1> (Luettu 19.4.2014).

Kilpi, Tuomas 2006. Blogit ja bloggaaminen. 1. painos. Helsinki: Readme.fi.

Kortesuo, Katleena 2010. Sano se someksi. Helsinki: Infor.

Kuvaja, Mari & Taljavaara, Eija 2010. Nykyajan napalm, Web 2.0 – Muotiblogit - markkinointiviestinnän ja kulttuurin kohtaaminen verkossa. Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu, liiketoiminta ja palvelut -yksikkö.

Luostarinen, Matti 2010. Uusi mediayhteiskunta – Blogit ja sosiaalinen media innovaatioyhteiskunnan muutoksessa. Helsinki: Books on Demand.

Majava, Jere 2006. Suomalaisten weblogien verkosto keskustelevana julkisuutena. Pro gradu -tutkielma. Helsinki: Helsingin yliopisto, valtiotieteellinen tiedekunta, sosiologia. Luettavissa osoitteessa
<http://www.academia.edu/454292/Suomalaisten_Weblogien_Verkosto_Keskustelevana_Julkisuutena> (Luettu 10.4.2014).

Mäkinen, Päivi 31.12.2002. Reflektio oppimisessa. Verkko-tutor. [verkkosivu]
<<http://www15.uta.fi/arkisto/verkkotutor/reflekt.htm>> (Luettu 19.4.2014).

Saarikoski, Petri 2013. 2008 – Kaiken kansan Facebookista Obaman twiitteihin. Suominen, Jaakko, Östman, Sari, Saarikoski, Petri & Turtiainen, Riikka: Sosiaalisen median lyhyt historia. Helsinki: Gaudeamus. 146–170.

Scoble, Robert & Israel, Shel 2006. Blogit ja bisnes – Yritys 2.0. Helsinki: Basam books.

Siitonen, Juha 1999. Voimaantumisteorian perusteiden hahmottelua. Väitöskirja. Oulu: Oulun yliopisto, opettajankoulutuslaitos. Luettavissa osoitteessa
<<http://herkules.oulu.fi/isbn951425340X/isbn951425340X.pdf>> (Luettu 10.4.2014).

Sirkkunen, Esa 2006. Vertaismedia haastaa perinteisen joukkoviestinnän. Aula, Pekka, Matikainen, Janne & Villi, Mikko (toim.): Verkkoviestintäkirja. Helsinki: Yliopistopaino. 137-158.

Suomen Ratsastajainliitto 2014a. Ratsastus. [verkkosivu]
<<http://www.ratsastus.fi/ratsastustietoa>> (Luettu 3.2.2014).

Suomen Ratsastajainliitto 2014b. Suomi ratsailla – Tietoa ja tilastoja. [verkkosivu]
<<http://www.ratsastus.fi/tilastotietoa>> (Luettu 3.2.2014).

Suominen, Jaakko 2013a. Johdanto – Sosiaalisen median aika. Suominen, Jaakko, Östman, Sari, Saarikoski, Petri & Turtiainen, Riikka: Sosiaalisen median lyhyt historia. Helsinki: Gaudeamus. 9–27.

Suominen, Jaakko 2013b. 2003 – Tyyntä myrskyn edellä. Suominen, Jaakko, Östman, Sari, Saarikoski, Petri & Turtiainen, Riikka: Sosiaalisen median lyhyt historia. Helsinki: Gaudeamus. 28–47.

Tiuraniemi, Juhani 2002. Reflektiivisyys asiantuntijan työssä. Niemi, Pekka & Keskinen, Esko: Taitavan toiminnan psykologia. Turku: Turun yliopiston psykologian laitoksen julkaisuja. 165–195. Luettavissa osoitteessa <<http://www.tiuraniemi.fi/Ammaref.pdf>> (Luettu 19.4.2014).

Wikikirjasto 2012. Viisautta blogin käyttöön. Wikikirjasto – Vapaita kirjoja avoimelle maailmalle. [verkkosivu] <http://fi.wikibooks.org/w/index.php?title=Viisautta_blogin_k%C3%A4ytt%C3%B6%C3%B6n&oldid=86257> (Luettu 24.2.2014).

Wikipedia 2013. Yhteisöllisyys, Wikipedia. [verkkosivu] <<http://fi.wikipedia.org/w/index.php?title=Yhteis%C3%B6llisyys&oldid=13031619>> (Luettu 20.4.2014).

Wikipedia 2014. Blogi. Wikipedia. [verkkosivu] <<http://fi.wikipedia.org/w/index.php?title=Blogi&oldid=13923058>> (Luettu 10.4.2014).

Kuvalähteet

Kuvio 1. Camilla & Rigoletto -blogi 2014. [kuvakaappaus verkkosivulta] <<http://camillajarigoletto.blogspot.fi/>> (Luettu 20.4.2014)

Kuvio 2. Verkko-tutor 2014. [kuvakaappaus verkkosivulta] <<http://www15.uta.fi/arkisto/verkkotutor/reflekt.htm>> (Luettu 20.4.2014).

Kuvio 3. Siitonen, Juha 1999. Voimaantumisteorian perusteiden hahmottamista. Väitöskirja. Oulu: Oulun yliopisto, opettajankoulutuslaitos. 158. [kuvakaappaus verkkosivulta] <<http://herkules.oulu.fi/isbn951425340X/isbn951425340X.pdf>> (Luettu 20.4.2014).

Kuvio 4. Google Forms 2014. Kyselyn vastausten yhteenveto-graafi. (Luettu 20.4.2014).

Kuvio 5. Google Forms 2014. Kyselyn vastausten yhteenveto-graafi. (Luettu 20.4.2014).

Kuvio 6. Google Forms 2014. Kyselyn vastausten yhteenveto-graafi. (Luettu 20.4.2014)

Kuvio 7. Kansallisen Liikuntatutkimus 2009-2010. [Kuvakaappaus verkkosivulta] <http://www.sport.fi/system/resources/W1siZiIsIjIwMTMvMTAvMjQvMTRfMThfNDdfMTcwX0xpaWt1bnRhdHV0a2ltdXNfYWlrdWlzbGlpa3VudGFfMjAwOV8yMDEwLnBkZiJdXQ/Liikuntatutkimus_aikuisliikunta_2009-2010.pdf> (Luettu 18.2.2014).

Kuvio 8. Hippola.fi 2014. [kuvakaappaus verkkosivulta] <www.hippola.fi> (Luettu 24.2.2014).

Kuvio 9. Hevostiimi.fi 2014. [kuvakaappaus verkkosivulta] <www.hevostiimi.fi> (Luettu 24.2.2014).

Kyselyn saateviestit

Heippa,

Olen neljännen vuoden digitaalisen viestinnän opiskelija Metropolia Ammattikorkeakoulusta. Teen opinnäytetyötäni aiheesta bloggaaminen harrastamisen tukena ja tapauksena tutkin ratsastusta. Olisikohan Sinulla aikaa vastata kyselyyni?

Kyselyyn vastataan anonymisti ja vastaukset käsittelen luottamuksellisesti vain opinnäytetyötäni varten. Vastaaminen vie noin 2-5 minuuttia. Kiitos jo etukäteen vastauksestasi – arvostan suuresti panostasi opinnäytetyöni eduksi!

Aikaa vastaamiseen on 28.3. asti. Linkki kyselyyn löytyy tästä:

<https://docs.google.com/forms/d/1TErA429sUMxpCWobA8L4Ma0VqIlgC4iAfOpnNFgvFdos/viewform>

Yst. terv.

Oona Müller

oona.muller@metropolia.fi

Heippa kaikki bloggaajat,

Olen neljännen vuoden digitaalisen viestinnän opiskelija Metropolia Ammattikorkeakoulusta. Teen opinnäytetyötäni aiheesta bloggaaminen harrastamisen tukena ja tapauksena tutkin ratsastusta. Olisikohan Sinulla aikaa vastata kyselyyni?

Kyselyyn vastataan anonymisti ja vastaukset käsittelem luottamuksellisesti vain opinnäytetyötäni varten. Vastaaminen vie noin 2-5 minuuttia. Kiitos jo etukäteen vastauksestasi – arvostan suuresti panostasi opinnäytetyöni eduksi!

Aikaa vastaamiseen on 28.3. asti. Linkki kyselyyn löytyy tästä:

<https://docs.google.com/forms/d/1TErA429sUMxpCWobA8L4Ma0VqIgc4iAfOpnNFgvFdos/viewform>

Yst. terv.

Oona Müller

oona.muller@metropolia.fi

Kyselylomake

Kysely hevos- ja ratsastusbloggaajalle

Olen neljännen vuoden digitaalisen viestinnän opiskelija Metropolia Ammattikorkeakoulusta. Teen opinnäytetyötäni aiheesta bloggaaminen harrastamisen tukena ja tapauksena tutkin ratsastusta. Kyselyyn vastataan anonyymisti ja vastaukset käsittelevät luottamuksellisesti vain opinnäytetyötäni varten. Kyselyyn vastaaminen vie noin 2-5 minuuttia. Kiitos jo etukäteen vastauksestasi – arvostan suuresti panostasi opinnäytetyöni eduksi!

Kysely sisältää 13 kysymystä. Ensimmäiset kysymykset koskevat vastaajan hevostaustaa, jonka jälkeen kysymykset käsittelevät blogikirjoittamista.

*Pakollinen

Kysely:

Kysymyksiä liittyen vastaajan taustaan

1. **Ikä ***

Merkitse vain yksi soikio.

- 13
 14 - 18
 19 - 25
 26 - 30
 31 -

2. **Sukupuoli ***

Merkitse vain yksi soikio.

- Nainen
 Mies

3. **Millä tavalla hevonen ja ratsastus kuuluu elämääsi? ***

Voit valita useamman vaihtoehdon.

Valitse kaikki sopivat vaihtoehdot.

- Omistan hevosen/ hevosia
 Vuokraan hevosta/ hevosia
 Hoidan hevosta/ hevosia
 Ratsastan ratsastuskoulussa
 Ratsutan hevosia
 Muu:

4. Monenako päivänä viikossa hevoset kuuluvat arkeesi? *

Merkitse vain yksi soikio.

- 1 kerta tai vähemmän
 2 - 3 kertaa
 Useammin kuin 3 kertaa

5. Valmentaudutko säännöllisesti? *

Säännöllisellä tarkoitetaan tässä yhteydessä vähintään 2krt/ vko.

Merkitse vain yksi soikio.

- Kyllä
 Ei

6. Kilpailetko? *

Vastaa myöntävästi, jos olet viimeisen vuoden aikana startannut vähintään kolmissa kilpailuissa.

Merkitse vain yksi soikio.

- Kyllä
 Ei

7. Tähän voit vapaasti kirjoittaa hevostaustastasi:

.....
.....
.....
.....
.....

Seuraavaksi kysymyksiä liittyen blogiin ja bloggaamiseen

8. Kuinka kauan olet kirjoittanut blogia? *

> -merkki tarkoittaa "vähemmän, kuin" ja < -merkki vastaavasti "kauemmin, kuin"

Merkitse vain yksi soikio.

- > 1 vuotta
 1 - 2 vuotta
 2 - 4 vuotta
 < 4 vuotta

9. Miksi aloitit bloggaamisen?

Tähän kenttään voit kirjoittaa vapaasti syitä ja motiiveja blogikirjoittamisen aloittamiselle.

.....

.....

.....

.....

.....

10. Kuinka usein päivität blogiasi? *

Valitse parhaiten päivitystahtiasi kuvaava vaihtoehto. Jos et löydä sopivaa vaihtoehtoa listasta, kirjoita vastauksesi kohtaan "Muu".

Merkitse vain yksi soikio.

- Päivittäin
- Viikoittain
- Muutamia kertoja kuukaudessa
- Muu:

11. Mitä aiheita pääsääntöisesti käsittelet blogissasi?

Koskevatko postauksesi usein jotakin tiettyä, rajattua aihepiiriä kuten valmennukset – vai kirjoitatko päivän tapahtumista yleisesti? Onko blogillasi jokin tietty tema?

.....

.....

.....

.....

.....

12. Seuraatko aktiivisesti muita hevosaiheisia blogeja? *

Merkitse vain yksi soikio.

- Kyllä
- Ei

13. Pohdi millä tavalla blogikirjoittaminen mahdollisesti tukee hevosharrastustasi/ ammattiasi?

Oletko saanut blogisi kautta esimerkiksi sponsoreita, tuotelahjoituksia, valmennuksia ja/ tai muita hyödyllisiä suhteita? Oletko kenties oivaltanut jotakin harrastamiseen liittyvää oman kirjoittamisesi kautta? Jotakin muuta, mitä?

.....

.....

.....

.....

.....